

101

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000

o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje ochranu osobních údajů o fyzických osobách, práva a povinnosti při zpracování těchto údajů a stanoví podmínky, za nichž se uskutečňuje jejich předávání do jiných států.

§ 2

Zřizuje se Úřad pro ochranu osobních údajů se sídlem v Praze (dále jen „Úřad“).

§ 3

Působnost zákona

(1) Zákon se vztahuje na osobní údaje, které zpracovávají státní orgány, orgány územní samosprávy, jiné orgány veřejné moci, jakož i fyzické a právnické osoby, pokud tento zákon nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.

(2) Zákon se vztahuje na veškeré zpracovávání

osobních údajů, ať k němu dochází automatizovaně nebo jinými prostředky.

(3) Zákon se nevztahuje na zpracování osobních údajů, které provádí fyzická osoba výlučně pro osobní potřebu.

(4) Zákon se nevztahuje na nahodilé shromáždění osobních údajů, pokud tyto údaje nejsou dále zpracovávány.

(5) Zpracování osobních údajů pro účely statistické a archivnictví stanoví zvláštní zákony.¹⁾²⁾

(6) Ustanovení § 5, 9, 11, 16 a 27 tohoto zákona se nepoužijí pro zpracování osobních údajů

a) zpravodajskými službami,³⁾

b) Policií České republiky, včetně její Národní ústředny Interpolu, při odhalování trestné činnosti,⁴⁾

c) Ministerstvem financí v rámci finančně-analytické činnosti podle zvláštního právního předpisu,⁵⁾

d) Národním bezpečnostním úřadem při provádění bezpečnostních prověrek podle zvláštního právního předpisu,⁶⁾

e) Ministerstvem vnitra při vydávání osvědčení podle zvláštního právního předpisu,⁷⁾ při vydávání krycích dokladů⁸⁾ a při činnosti útvaru inspekce ministra vnitra.⁹⁾

§ 4

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

¹⁾ Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě.

Zákon č. 158/1999 Sb., o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2001.

²⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění zákona č. 343/1992 Sb.

³⁾ Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění zákona č. 118/1995 Sb.

⁴⁾ Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 15/1998 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ § 34a zákona č. 283/1991 Sb.

⁹⁾ § 2 odst. 4 zákona č. 283/1991 Sb.

- a) osobním údajem jakýkoliv údaj týkající se určitého nebo určitého subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze na základě jednoho či více osobních údajů přímo či nepřímo zjistit jeho identitu. O osobní údaj se nejedná, pokud je třeba ke zjištění identity subjektu údajů nepřiměřené množství času, úsilí či materiálních prostředků,
- b) citlivým údajem osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v politických stranách či hnutích nebo odborových či zaměstnaneckých organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, trestné činnosti, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů,
- c) anonymním údajem takový údaj, který buď v původním tvaru nebo po provedeném zpracování nelze vztáhnout k určenému nebo určitelnému subjektu údajů,
- d) subjektem údajů fyzická osoba, k níž se osobní údaje vztahují,
- e) zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace,
- f) shromažďováním osobních údajů systematický postup nebo soubor postupů, jehož cílem je získání osobních údajů za účelem jejich dalšího uložení na nosič informací pro jejich okamžité nebo pozdější zpracování,
- g) uchováváním osobních údajů udržování údajů v takové podobě, která je umožňuje dále zpracovávat,
- h) blokováním osobních údajů vytvoření takového stavu, při kterém je osobní údaj určitou dobu nepřístupný a nelze jej jinak zpracovávat,
- i) likvidací osobních údajů se rozumí fyzické zničení jejich nosiče, jejich fyzické vymazání nebo jejich trvalé vyloučení z dalších zpracování,
- j) správcem každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. Zpracováním osobních údajů může správce zmocnit nebo pověřit zpracovatele, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak,
- k) zpracovatelem každý subjekt, který na základě

zvláštního zákona nebo pověření správcem zpracovává osobní údaje podle tohoto zákona,

- l) zveřejněným osobním údajem osobní údaj zpřístupněný zejména hromadnými sdělovacími prostředky, jiným veřejným sdělením nebo jako součást veřejného seznamu.

HLAVA II

PŘÁVA A POVINNOSTI PŘI ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

§ 5

(1) Správce je povinen

- a) stanovit účel, k němuž mají být osobní údaje zpracovány,
- b) stanovit prostředky a způsob zpracování osobních údajů,
- c) zpracovávat pouze pravdivé a přesné osobní údaje, které získal v souladu s tímto zákonem. Je povinen ověřovat, zda jsou osobní údaje pravdivé a přesné. Zjistí-li správce, že jím zpracovávané údaje nejsou s ohledem na stanovený účel pravdivé a přesné, zejména k námitce subjektu údajů, je povinen je blokovat a bez zbytečného odkladu opravit nebo doplnit. Nelze-li je opravit nebo doplnit, musí je bez zbytečného odkladu zlikvidovat. Nepravdivé, nepřesné nebo neověřené osobní údaje lze zpracovávat pouze v případě, stanoví-li tak zvláštní zákon.¹⁰⁾ Tyto údaje se musí náležitě označit a vést odděleně od ostatních osobních údajů,
- d) shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanového účelu,
- e) uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Po uplynutí této doby mohou být osobní údaje uchovávány pouze pro účely statistické, vědecké a pro účely archivnictví. Při použití pro tyto účely je třeba dbát práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů,
- f) zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaj, jen pokud k tomu dal subjekt údajů souhlas,
- g) shromažďovat osobní údaje pouze otevřeně; je vyloučeno shromažďovat údaje pod záminkou ji-

¹⁰⁾ Například zákon č. 89/1995 Sb., zákon č. 153/1994 Sb., ve znění zákona č. 118/1995 Sb., a zákon č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

ného účelu nebo jiné činnosti, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak,

- h) nesdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(2) Správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat,

- a) jestliže provádí zpracování stanovené zvláštním zákonem nebo nutné pro plnění povinností stanovených zvláštním zákonem,¹¹⁾
- b) jestliže je nezbytné, aby subjekt údajů mohl vstoupit do jednání o smluvním vztahu nebo aby plnil ujednání smlouvy uzavřené se správcem,
- c) pokud je to nezbytně třeba k ochraně důležitých zájmů subjektu údajů. V tomto případě je třeba bez zbytečného odkladu získat jeho souhlas. Pokud souhlas není dán, musí správce ukončit zpracování a údaje zlikvidovat,
- d) jedná-li se o oprávněně zveřejněné osobní údaje v souladu se zvláštním právním předpisem.¹²⁾ Tím však není dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů,
- e) pokud je to nezbytné pro ochranu práv správce; takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života.

(3) Provádí-li správce zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona,¹¹⁾ je povinen dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů.

(4) Bez souhlasu subjektu údajů lze osobní údaje zpracovávat pro účely statistické nebo vědecké. Pro tyto účely zpracování je nutno osobní údaje anonymizovat, jakmile je to možné. Při zpracování osobních údajů pro tyto účely je však nutno zajistit požadovanou úroveň jejich zabezpečení podle § 13.

(5) Souhlasem podle odstavce 2 však nemohou být dotčeny povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. c) a g). Souhlas je třeba dát v písemné formě a musí z něho být patrné, v jakém rozsahu je poskytován, komu a k jakému účelu, na jaké období a kdo jej poskytuje. Souhlas může být kdykoliv odvolán. Tento souhlas musí správce uschovat po dobu zpracování osobních údajů, k jejichž zpracování byl dán souhlas.

(6) Provádí-li správce nebo zpracovatel zpracování osobních údajů za účelem nabízení obchodu nebo

služeb subjektu údajů, lze pro tento účel použít jméno, příjmení a adresu subjektu údajů, pokud tyto údaje byly získány z veřejného seznamu nebo v souvislosti se svojí činností jakožto správce nebo zpracovatele. Správce nebo zpracovatel však nesmí uvedené údaje dále zpracovávat, pokud s tím subjekt údajů vyslovil nesouhlas. Nesouhlas se zpracováním je nutné vyjádřit písemně. Bez souhlasu subjektu údajů nelze k uvedeným údajům přiřazovat další osobní údaje.

§ 6

Pokud zmocnění nevyplývá z právního předpisu, může správce se zpracovatelem uzavřít smlouvu o zpracování osobních údajů. Smlouva musí mít písemnou formu, jinak je neplatná. Musí v ní být zejména výslovně uvedeno, v jakém rozsahu, za jakým účelem a na jakou dobu se uzavírá. Jestliže zpracovatel ve smlouvě neposkytne dostatečné záruky o technickém a organizačním zabezpečení ochrany osobních údajů, je taková smlouva neplatná.

§ 7

Povinnosti stanovené v § 5 platí obdobně také pro zpracovatele.

§ 8

Jestliže zpracovatel zjistí, že správce porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem, je povinen jej na to neprodleně upozornit a ukončit zpracování osobních údajů. Pokud tak neučiní, odpovídá za škodu, která subjektu údajů vznikla, společně a nerozdílně se správcem údajů. Tím není dotčena jeho odpovědnost podle tohoto zákona.

§ 9

Citlivé údaje

Citlivé údaje je možné zpracovávat, jestliže

- a) subjekt údajů dal ke zpracování výslovný souhlas. Souhlas musí být dán písemně, podepsán subjektem údajů a musí z něho být zřejmé, k jakým údajům je dáván, jakému správci údajů, k jakému účelu, na jaké období a kdo jej poskytuje. Souhlas může subjekt údajů kdykoliv odvolat. Správce je povinen předem subjekt údajů o jeho právech poučit. Tento souhlas musí správce uschovat po dobu zpracování osobních údajů, k jejichž zpracování byl souhlas dán,
- b) je to nezbytné v zájmu zachování života nebo

¹¹⁾ Například zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 153/1994 Sb., ve znění zákona č. 118/1995 Sb., a zákon č. 61/1996 Sb., ve znění zákona č. 15/1998 Sb.

¹²⁾ Zákon č. 81/1966 Sb., o periodickém tisku a o ostatních hromadných informačních prostředcích, ve znění pozdějších předpisů.

zdraví subjektu údajů nebo jiné osoby nebo odvrácení bezprostředního závažného nebezpečí hrozícího jejich majetku, pokud není možno jeho souhlas získat zejména z důvodů fyzické, duševní či právní nezpůsobilosti, v případě, že je nezvěstný nebo z jiných podobných důvodů. Správce musí ukončit zpracování údajů, jakmile pominou uvedené důvody, a údaje musí zlikvidovat, ledaže by subjekt údajů dal k dalšímu zpracování souhlas,

- c) se jedná o poskytování zdravotní péče,¹³⁾ jakož i jiné posuzování zdravotního stavu podle zvláštního právního předpisu, zejména pro účely sociálního zabezpečení,¹⁴⁾
- d) je tak stanoveno zvláštním zákonem.¹⁵⁾

§ 10

Při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.

§ 11

(1) Správce je povinen včas a řádně subjekt údajů informovat o tom, že o něm shromažďuje údaje, v jakém rozsahu a pro jaký účel, kdo je bude dále zpracovávat a pro jaký účel a komu mohou být zpřístupněny či komu jsou údaje určeny. Součástí této informace musí být též údaj o jeho sídle, případně o sídle zpracovatele.

(2) Správce musí dále subjekt údajů poučit o tom, zda je podle zákona povinen pro zpracování osobní údaje poskytnout, jaké důsledky budou vyvozeny, pokud tak neučiní, a kdy je oprávněn odmítnout poskytnutí osobních údajů nebo zda poskytnutí osobních údajů je dobrovolné.

(3) Správce musí subjekt údajů informovat o jeho právu k přístupu k osobním údajům, jakož i o dalších právech stanovených v § 21 tohoto zákona.

(4) Jestliže správce nezískal osobní údaje od sub-

jektu údajů, poskytně mu kromě informací podle odstavců 1 a 2 před jejich dalším zpracováním dále také informace o tom, kdo mu údaje poskytl, informace o druhu osobních údajů a také obsah těchto údajů.

(5) Údaje podle odstavce 1 není povinen správce poskytovat, pokud

- a) zpracovává osobní údaje výlučně pro účely statistické, vědecké nebo archivnictví,
- b) zpracování osobních údajů mu ukládá zákon,
- c) zvláštní zákon¹⁶⁾ stanoví, že není povinen osobní údaje poskytovat.

(6) Rozhodnutí orgánu veřejné moci ani jiný úkon nelze bez ověření vydat nebo učinit na základě výlučně automatizovaného zpracování osobních údajů. To neplatí v případě, že takové rozhodnutí nebo úkon byly učiněny ve prospěch subjektu údajů.

(7) Předchozími ustanoveními nejsou dotčena práva subjektu údajů požadovat informace podle zvláštních zákonů.¹⁷⁾

(8) Při zpracování osobních údajů podle § 5 odst. 2 písm. e) je správce povinen bez zbytečného odkladu subjekt údajů informovat o tomto postupu.

§ 12

(1) Informace podle § 11 odst. 1 až 4 jsou subjektu údajů podávány písemně, ve srozumitelné formě a bez zbytečného prodlení. Informace se však neposkytují, jsou-li součástí poučení podle právního předpisu.

(2) Správce je povinen jednou za kalendářní rok bezplatně, jinak kdykoli za přiměřenou úhradu nepřevyšující náklady nezbytné na poskytnutí informace, subjektu údajů na základě písemné žádosti poskytnout informace o osobních údajích o něm zpracovávaných, pokud tento zákon nebo zvláštní zákon¹⁶⁾ nestanoví jinak.

Povinnosti osob při zabezpečení osobních údajů

§ 13

Správce a zpracovatel jsou povinni přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému

¹³⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Například zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Například zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 158/1999 Sb.

¹⁶⁾ Například zákon č. 153/1994 Sb., ve znění zákona č. 118/1995 Sb., zákon č. 61/1996 Sb., ve znění zákona č. 15/1998 Sb., a zákon č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Například zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů. Tato povinnost platí i po ukončení zpracování osobních údajů.

§ 14

Zaměstnanci správce nebo zpracovatele a jiné osoby, které zpracovávají osobní údaje na základě smlouvy se správcem nebo zpracovatelem, mohou zpracovávat osobní údaje pouze za podmínek a v rozsahu správcem nebo zpracovatelem stanoveném.

§ 15

(1) Zaměstnanci správce nebo zpracovatele, jiné fyzické osoby, které zpracovávají osobní údaje na základě smlouvy se správcem nebo zpracovatelem, a další osoby, které v rámci plnění zákonem stanovených oprávnění a povinností přicházejí do styku s osobními údaji u správce nebo zpracovatele, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o osobních údajích a o bezpečnostních opatřeních, jejichž zveřejnění by ohrozilo zabezpečení osobních údajů. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení zaměstnání nebo příslušných prací.

(2) Ustanovením předchozího odstavce není dotčena povinnost zachovávat mlčenlivost podle zvláštních zákonů.¹⁸⁾

(3) Povinnost zachovávat mlčenlivost se nevztahuje na informační povinnost podle zvláštních zákonů.¹⁹⁾

§ 16

Oznamovací povinnost

(1) Ten, kdo hodlá zpracovávat osobní údaje, je povinen tuto skutečnost oznámit Úřadu před započtím zpracovávání osobních údajů. Oznámení je povinen učinit i správce, jestliže hodlá změnit zpracování osobních údajů. Oznámení musí být učiněno písemně.

(2) Oznámení musí obsahovat následující informace:

- a) název správce, adresu jeho sídla a identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
- b) účel nebo účely zpracování,
- c) kategorie subjektů údajů a osobních údajů, které se těchto subjektů týkají,

- d) zdroje osobních údajů,
- e) popis způsobu zpracování osobních údajů,
- f) místo nebo místa zpracování osobních údajů, jsou-li odlišná od adresy sídla správce,
- g) příjemce nebo kategorie příjemců, kterým uvedené osobní údaje mohou být zpřístupněny či sdělovány,
- h) předpokládané přenosy osobních údajů do jiných států,
- i) popis opatření k zajištění požadované ochrany osobních údajů podle § 13,
- j) propojení na jiné správce nebo zpracovatele.

(3) Úřad je povinen do 30 dnů od doručení oznámení Úřadu oznamovateli sdělit, že jeho oznámení registruje, nebo vydat rozhodnutí podle § 17.

(4) Pokud Úřad oznámení zaregistroval, může dnem registrace oznamovatel zahájit zpracování osobních údajů.

(5) Jestliže Úřad ve lhůtě stanovené v odstavci 3 oznamovateli nesdělí, že oznámení zaregistroval, ani nevydá rozhodnutí, má se za to, že oznámení zaregistroval.

§ 17

(1) Zjistí-li Úřad, že oznamovatel nespĺňuje podmínky stanovené tímto zákonem, zpracování osobních údajů nepovolí.

(2) Jestliže oznámení neobsahuje všechny požadované informace, vyzve Úřad oznamovatele, aby je ve stanovené lhůtě doplnil.

(3) Vznikne-li z oznámení důvodná obava, že při zpracování osobních údajů by mohlo dojít k porušení tohoto zákona, vyzve Úřad oznamovatele, aby oznámení ve stanovené lhůtě doplnil, popřípadě může sám provést šetření na místě samém.

(4) Po uplynutí lhůty stanovené podle odstavce 2 a 3 Úřad oznámení zaregistruje nebo vydá rozhodnutí, jímž zpracování osobních údajů nepovolí.

§ 18

Oznamovací povinnost podle § 16 se nevztahuje na zpracování osobních údajů,

- a) které jsou součástí evidencí veřejně přístupných,
- b) jejichž zpracování je správcem uloženo zákonem.²⁰⁾

¹⁸⁾ Například zákon č. 148/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/1995 Sb., zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů.

¹⁹⁾ Například § 167 a 168 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ Například zákon č. 153/1994 Sb., zákon č. 61/1996 Sb., ve znění zákona č. 15/1998 Sb., zákon č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 158/1999 Sb.

§ 19

Jestliže správce hodlá ukončit svoji činnost, je povinen Úřadu neprodleně oznámit, jak naložil s osobními údaji, pokud se na jejich zpracování vztahuje oznamovací povinnost.

§ 20

Likvidace osobních údajů

(1) Správce nebo na základě jeho pokynu zpracovatel je povinen provést likvidaci osobních údajů, jakmile pomine účel, pro který byly osobní údaje zpracovány, nebo na základě žádosti subjektu údajů podle § 21.

(2) Zvláštní zákon stanoví výjimky týkající se uchovávání osobních údajů pro účely archivnictví a uplatňování práv v občanském soudním řízení, trestním řízení a správním řízení.

Ochrana práv subjektů údajů

§ 21

(1) Pokud subjekt údajů zjistí, že došlo k porušení povinností správcem nebo zpracovatelem, má právo obrátit se na Úřad s žádostí o zajištění opatření k nápravě.

(2) Došlo-li k porušení povinností správcem nebo zpracovatelem, má subjekt údajů právo požadovat

- a) aby se správce či zpracovatel zdržel takového jednání, odstranil takto vzniklý stav či poskytl na svoje náklady omluvu nebo jiné zadostiučinění,
- b) aby správce či zpracovatel provedl opravu nebo doplnění osobních údajů tak, aby byly pravdivé a přesné,
- c) aby osobní údaje byly zablokovány nebo zlikvidovány,
- d) zaplacení peněžité náhrady, jestliže tím bylo porušeno jeho právo na lidskou důstojnost, osobní čest, dobrou pověst či právo na ochranu jména.

(3) Odpovědnosti podle odstavce 2 se zproští ten, kdo prokáže, že porušení povinnosti nebylo možno zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze od něj požadovat. Přesto však může subjekt údajů požadovat, aby se správce nebo zpracovatel zdržel závadného jednání, odstranil závadný stav, provedl opravu, doplnění, blokování nebo likvidaci osobních údajů.

(4) Způsobil-li správce nebo zpracovatel subjektu údajů škodu, odpovídají za ni společně a nerozdílně podle zvláštních právních předpisů.²¹⁾

(5) Došlo-li k porušení povinností uložených tímto zákonem jak u správce, tak u zpracovatele, odpovídají za ně společně a nerozdílně. Subjekt údajů se může domáhat svých nároků u kteréhokoliv z nich.

(6) O opatřeních provedených podle odstavce 2 písm. a) až c) je správce povinen bez zbytečného odkladu zajistit informování každého subjektu, jemuž byly v rámci zpracování osobní údaje poskytnuty, s výjimkou informací o poskytnutí omluvy či jiného zadostiučinění.

§ 22

Právo na zablokování či likvidaci osobních údajů nemůže subjekt údajů požadovat, jestliže je správce povinen osobní údaje zpracovávat na základě zákona nebo pokud by tím mohla být způsobena újma na právech třetích osob.

§ 23

Náprava nemajetkové újmy

(1) Jestliže osoba, která vykonává pro správce či zpracovatele činnosti na základě smlouvy, poruší uložené povinnosti, má subjekt údajů právo požadovat,

- a) aby se zdržela takového jednání, odstranila takto vzniklý stav či poskytla na svoje náklady omluvu nebo jiné zadostiučinění,
- b) aby zlikvidovala osobní údaje, které neoprávněně zpracovává,
- c) aby zaplatila peněžitou náhradu újmy, která vznikla porušením jeho práva na lidskou důstojnost, osobní čest, dobrou pověst či práva na ochranu jména.

(2) Neposkytne-li tato osoba na svoje náklady omluvu nebo jiné zadostiučinění nebo nezaplatí peněžitou náhradu, je povinen za ni tuto povinnost splnit správce nebo zpracovatel.

(3) Poruší-li uložené povinnosti osoba, která je ke správci nebo zpracovateli v pracovním poměru, řídí se její odpovědnost zákoníkem práce.

§ 24

Osoby uvedené v § 23 se odpovědnosti zproští, pokud prokáží, že porušení předpisů nezavinily. Přesto však může subjekt údajů požadovat, aby se zdržely jednání porušujícího stanovené povinnosti, odstranily stav z takového jednání vzniklý a zlikvidovaly osobní údaje, které neoprávněně zpracovávají.

²¹⁾ Například zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

§ 25

Náhrada škody

V otázkách neupravených tímto zákonem se použije obecná úprava odpovědnosti za škodu.²²⁾²³⁾

§ 26

Povinnosti podle § 21 až 25 se obdobně vztahují i na osoby, které shromáždily osobní údaje neoprávněně.

HLAVA III

**PŘEDÁVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ
DO JINÝCH STÁTŮ**

§ 27

(1) Do jiných států mohou být osobní údaje předány za podmínky, že právní úprava státu, kde mají být zpracovány, odpovídá požadavkům stanoveným v tomto zákoně.

(2) Není-li podmínka podle odstavce 1 splněna, může být předávání osobních údajů uskutečněno, jestliže

- a) předávání údajů se děje se souhlasem nebo na základě pokynu subjektu údajů, který je oprávněn jej učinit,
- b) je to nezbytné k ochraně práv nebo uplatňování nároků subjektu údajů,
- c) jde o osobní údaje, které jsou součástí evidencí veřejně přístupných nebo přístupných těm, kdo prokáží právní zájem, avšak jen pokud se týče individuálně určeného údaje nebo údajů,
- d) předávání vyplývá z mezinárodní smlouvy, již je Česká republika vázána,
- e) předávání je nutné pro uzavření nebo plnění smlouvy mezi subjektem údajů a správcem nebo smlouvy, která je uzavírána v zájmu subjektu údajů, nebo
- f) je to nezbytné pro záchranu života nebo pro poskytnutí zdravotní péče subjektu údajů.

(3) Předávání osobních údajů může být uskutečněno v jiných případech, je-li tak činěno ve prospěch subjektu údajů a pokud z dvoustranné smlouvy mezi správcem a přijímacím subjektem vyplývá, že přijímací strana zajistí požadovanou ochranu osobních údajů.

(4) Správce je povinen požádat Úřad o povolení

k předání nebo předávání osobních údajů do jiných států. O žádosti Úřad rozhodne bezodkladně, nejpozději do 7 kalendářních dnů. Pokud v této lhůtě Úřad nerozhodne, má se za to, že s předáním osobních údajů souhlasí, a to na dobu, která je uvedena v žádosti. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, vydá Úřad rozhodnutí neprodleně. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(5) Vydá-li Úřad rozhodnutí o předávání osobních údajů, stanoví také dobu, po kterou může správce předávání provádět. Pokud správce poruší povinnosti stanovené tímto zákonem, Úřad toto povolení odejme. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(6) Povinnosti podle odstavců 4 a 5 nemá správce v případě, že tak stanoví zvláštní zákon.²⁴⁾

HLAVA IV

POSTAVENÍ A PŮSOBNOST ÚŘADU

§ 28

(1) Úřad je nezávislý orgán. Ve své činnosti postupuje nezávisle a řídí se pouze zákony a jinými právními předpisy.

(2) Do činnosti Úřadu lze zasahovat jen na základě zákona.

(3) Činnost Úřadu je hrazena ze samostatné kapitoly státního rozpočtu České republiky.

§ 29

(1) Úřad

- a) provádí dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem při zpracování osobních údajů,
- b) vede evidenci oznámení učiněných podle § 16 a registr povolených zpracování osobních údajů (dále jen „registr“),
- c) přijímá podněty a stížnosti občanů na porušení tohoto zákona,
- d) zpracovává a veřejnosti zpřístupňuje výroční zprávu o své činnosti,
- e) vykonává další působnosti stanovené mu zákonem,
- f) projednává přestupky a jiné správní delikty a uděluje pokuty podle tohoto zákona,

²²⁾ Zákon č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²³⁾ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

²⁴⁾ Například zákon č. 153/1994 Sb., ve znění zákona č. 118/1995 Sb., zákon č. 61/1996 Sb., ve znění zákona č. 15/1998 Sb., a zákon č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- g) zajišťuje plnění požadavků vyplývajících z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána,
- h) poskytuje konzultace v oblasti ochrany osobních údajů,
- i) spolupracuje s obdobnými úřady jiných států.

(2) Při výkonu dozoru ve formě kontroly se postupuje podle zvláštního právního předpisu.²⁵⁾

(3) Dozor nad zpracováním osobních údajů, které provádějí zpravodajské služby, stanoví zvláštní právní předpis.²⁶⁾

HLAVA V

ORGANIZACE ÚŘADU

§ 30

(1) Úřad se skládá z

- a) předsedy,
- b) inspektorů,
- c) zaměstnanců.

(2) Kontrolní činnost Úřadu provádějí inspektoři a pověření zaměstnanci (dále jen „kontrolující“).

(3) Na předsedu Úřadu, inspektory a zaměstnance se vztahují ustanovení zákoníku práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Platové poměry zaměstnanců Úřadu se řídí právními předpisy upravujícími platové poměry zaměstnanců orgánů státní správy.²⁷⁾

(5) Zaměstnancům Úřadu přísluší náhrada cestovních výdajů podle zvláštního právního předpisu.²⁸⁾

§ 31

Kontrolní činnost Úřadu se provádí na základě kontrolního plánu nebo na základě podnětů a stížností občanů.

§ 32

Předseda Úřadu

(1) Úřad řídí předseda, kterého jmenuje a odvo-

lává prezident republiky na návrh Senátu Parlamentu České republiky.

(2) Předseda Úřadu je jmenován na dobu 5 let. Může být jmenován maximálně na 2 po sobě jdoucí období.

(3) Předsedou Úřadu může být jmenován pouze občan České republiky, který

- a) je způsobilý k právním úkonům,
- b) je bezúhonný, splňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem²⁹⁾ a jeho znalosti, zkušenosti a morální vlastnosti jsou předpokladem, že bude svoji funkci řádně zastávat,
- c) má ukončené vysokoškolské vzdělání.

(4) Bezúhonnou je pro účel tohoto zákona fyzická osoba, která nebyla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin nebo i trestný čin spáchaný z nebalosti v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

(5) S výkonem funkce předsedy Úřadu je neslučitelná funkce poslance nebo senátora, soudce, státního zástupce, jakákoliv funkce ve veřejné správě, funkce člena orgánů územní samosprávy a členství v politických stranách a hnutích.

(6) Předseda Úřadu nesmí zastávat jinou placenou funkci, být v dalším pracovním poměru ani vykonávat výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké, pokud tato činnost nenarušuje důstojnost nebo neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost Úřadu.

(7) Z funkce je předseda Úřadu odvolán, přestal-li splňovat některou z podmínek pro jeho jmenování.

(8) Z funkce může být předseda odvolán také tehdy, jestliže nevykonává po dobu 6 měsíců svoji funkci.

Inspektoři Úřadu

§ 33

(1) Inspektora jmenuje a odvolává prezident republiky na návrh Senátu Parlamentu České republiky.

(2) Inspektor je jmenován na období 10 let. Může být jmenován opakovaně.

²⁵⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

²⁶⁾ § 12 zákona č. 153/1994 Sb.

²⁷⁾ Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí, ve znění pozdějších předpisů.

²⁸⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

²⁹⁾ Zákon č. 451/1991 Sb.

(3) Inspektor vykonává kontrolu, řídí kontrolu, vypracovává kontrolní protokol a provádí další úkony, jež souvisejí s úkoly Úřadu.

(4) Činnosti podle odstavce 3 vykonává 7 inspektorů Úřadu.

§ 34

(1) Inspektorem může být jmenován občan České republiky, který je způsobilý k právním úkonům, bezúhonný, splňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem²⁹⁾ a má ukončené odborné vysokoškolské vzdělání.

(2) S výkonem funkce inspektora je neslučitelná funkce poslance nebo senátora, soudce, státního zástupce, jakákoliv funkce ve veřejné správě, funkce člena orgánů územní samosprávy a členství v politických stranách a hnutích. Inspektor nesmí zastávat jinou placenou funkci, být v pracovním poměru ani vykonávat výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké, pokud tato činnost nenarušuje důstojnost nebo neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost Úřadu.

(3) Z funkce je inspektor odvolán, přestal-li splňovat některou z podmínek pro jeho jmenování.

HLAVA VI

ČINNOST ÚŘADU

§ 35

Registrace

(1) Do registru povolených zpracování osobních údajů se zapisují údaje z oznámení podle § 16 odst. 2.

(2) Registraci nebo její zrušení zveřejňuje Úřad nejdéle do 2 měsíců ve Věstníku Úřadu, nestanoví-li zvláštní zákon, že se registrace nebo její zrušení nezveřejňuje. Oznámení o registraci nebo oznámení o zrušení registrace může Úřad zveřejnit i jiným vhodným způsobem.

(3) Registr je veřejně přístupný s výjimkou údajů uvedených v § 16 odst. 2 písm. e) a i).

§ 36

Výroční zpráva

(1) Výroční zpráva Úřadu obsahuje zejména informace o provedené kontrolní činnosti a její zhodnocení, informace a zhodnocení stavu v oblasti zpracovávání a ochrany osobních údajů v České republice a zhodnocení ostatní činnosti Úřadu.

(2) Výroční zprávu předkládá předseda Úřadu pro informaci Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky a vládě České republiky do 2 měsíců po skončení rozpočtového roku a zveřejňuje ji ve Věstníku Úřadu.

§ 37

Oprávnění kontrolujících

Kontrolující jsou při provádění kontroly oprávněni

- a) vstupovat do objektů, zařízení a provozů, na pozemky a do jiných prostor kontrolovaných správců a zpracovatelů nebo každého, kdo zpracovává osobní údaje, (dále jen „kontrolovaný“), pokud to souvisí s předmětem kontroly; do obydlí mohou vstupovat pouze v případě, že tato slouží také k provozování podnikatelské činnosti,
- b) požadovat na kontrolovaných a na jiných osobách, aby ve stanovených lhůtách předložily originální doklady a další písemnosti, záznamy dat na paměťových médiích, výpisy a zdrojové kódy programů, pokud je vlastní, výpisy a opisy dat (dále jen „doklady“), pokud to souvisí s předmětem kontroly, a provádět vlastní dokumentaci,
- c) seznamovat se s utajovanými skutečnostmi za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem,³⁰⁾ jakož i dalšími skutečnostmi, které jsou chráněny povinností mlčenlivosti,
- d) požadovat na fyzických i právnických osobách poskytnutí pravdivých a úplných informací o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech,
- e) zajišťovat v odůvodněných případech doklady; jejich převzetí musí kontrolovanému písemně potvrdit a na jeho žádost mu ponechat kopie převzatých dokladů,
- f) pořídit kopie obsahu paměťových médií, obsahujících osobní údaje, nacházejících se u kontrolovaného,
- g) požadovat, aby kontrolovaní podali ve stanovené lhůtě písemnou zprávu o odstranění zjištěných nedostatků,
- h) používat telekomunikační zařízení kontrolovaných v případech, kdy je jejich použití nezbytné pro zabezpečení kontroly.

§ 38

Povinnosti kontrolujících

(1) Kontrolu nesmějí provádět ti kontrolující, u nichž se zřetelem na jejich vztah ke kontrolovaným nebo k předmětu kontroly jsou důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti.

³⁰⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(2) Kontrolující je povinen bezprostředně po tom, co se dozví o skutečnostech nasvědčujících jeho podjatosti, oznámit to předsedovi Úřadu.

(3) O námitce podjatosti kontrolujícího rozhodne předseda Úřadu bez zbytečného odkladu. Do rozhodnutí o námitce podjatosti činí kontrolující pouze úkony, které nesnesou odkladu.

(4) Proti rozhodnutí o námitce podjatosti se nelze odvolat.

(5) Kontrolující jsou povinni

- a) prokázat se kontrolovanému průkazem kontrolora,
- b) oznámit kontrolovanému zahájení kontroly,
- c) šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolovaných,
- d) předat neprodleně převzaté doklady, jakož i kopie paměťových médií kontrolovanému, pomínou-li důvody jejich převzetí,
- e) řádně ochraňovat zajištěné doklady proti jejich ztrátě, zničení, poškození nebo zneužití,
- f) pořizovat o výsledcích kontroly kontrolní protokol,
- g) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech zjištěných při výkonu kontroly a nezneužít znalosti těchto skutečností. Povinností mlčenlivosti není dotčena oznamovací povinnost podle zvláštních zákonů. Povinnost mlčenlivosti přetrvává i po skončení pracovněprávního vztahu k Úřadu. Povinností mlčenlivosti může kontrolujícího zbavit předseda Úřadu. Povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na anonymizované a zobecněné informace.

(6) Kontrolní protokol obsahuje zejména popis zjištěných skutečností s uvedením nedostatků a označení ustanovení právních předpisů, které byly porušeny, a opatření, která byla uložena k nápravě, a stanovení lhůt, do kdy je třeba je učinit. V kontrolním protokolu se uvádí označení Úřadu a jména kontrolujících na kontrole zúčastněných, označení kontrolovaného, místo a čas provedení kontroly, předmět kontroly, skutečný stav, označení dokladů a ostatních dokumentů a zjištění, o které se protokol opírá. Kontrolní protokol podepisují kontrolující, kteří se kontroly zúčastnili.

(7) Povinností kontrolujících je seznámit kontrolované s obsahem kontrolního protokolu a předat jim jeho stejnopis. Seznámení s kontrolním protokolem a jeho převzetí potvrzují kontrolovaní podpisem kontrolního protokolu. Odmítne-li kontrolovaný seznámit se s kontrolním protokolem nebo toto seznámení po-

tvrdit, vyznačí se tyto skutečnosti v kontrolním protokolu.

§ 39

Každý je povinen v souvislosti s výkonem kontroly poskytnout kontrolujícím při výkonu jejich činnosti potřebnou součinnost.

Opatření k nápravě

§ 40

(1) Zjistí-li kontrolující, že došlo k porušení povinností uložených tímto zákonem, uloží inspektor, jaká opatření je třeba učinit, aby byly zjištěné nedostatky odstraněny, a stanoví lhůtu pro jejich odstranění.

(2) Byla-li uložena likvidace osobních údajů, jsou osobní údaje do likvidace blokovány. Proti uložení likvidace může správce podat námitku k předsedovi Úřadu. Do doby, než bude o námitce rozhodnuto, musí být osobní údaje blokovány. Proti rozhodnutí předsedy lze podat žalobu podle předpisů o správním soudnictví. Do doby, než bude soudem rozhodnuto, jsou údaje blokovány.

(3) Kontrolovaný je povinen ve stanovené lhůtě podat zprávu o přijatých opatřeních.

§ 41

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle správního řádu,³¹⁾ pokud ustanovení tohoto zákona nestanoví jinak.

§ 42

Provozováním informačních systémů nakládajících s osobními údaji podle dosavadních předpisů se rozumí zpracování osobních údajů.

§ 43

Oprávnění a povinnosti při dozoru

Oprávnění a povinnosti kontrolujících a kontrolovaných osob se řídí zvláštním právním předpisem,²⁵⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

HLAVA VII

SANKCE

§ 44

Přestupky

(1) Přestupku se dopustí a pokutou do výše

³¹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.

50 000 Kč bude potrestána osoba, která je ke správci nebo zpracovateli v pracovním nebo jiném obdobném poměru nebo pro něj vykonává činnosti na základě dohody, nebo osoba, která v rámci plnění zákonem uložených oprávnění a povinností přichází do styku s osobními údaji správce nebo zpracovatele, pokud poruší povinnost mlčenlivosti uloženou podle tohoto zákona.

(2) Přestupku se dopustí a pokutou do výše 25 000 Kč bude potrestána osoba uvedená v odstavci 1, pokud poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem.

(3) Na přestupky a jejich projednávání se vztahuje zvláštní právní předpis.³²⁾

(4) K projednávání přestupků je příslušný Úřad.

§ 45

Pořádková pokuta

Osobě, která neposkytne Úřadu při výkonu kontroly potřebnou součinnost, může být uložena pořádková pokuta do výše 25 000 Kč, a to i opakovaně.

§ 46

Pokuty správcům a zpracovatelům

(1) Pokutou do výše 10 000 000 Kč bude potrestán správce nebo zpracovatel, který poruší povinnost uloženou mu podle tohoto zákona.

(2) Pokud správce nebo zpracovatel do 1 roku ode dne, kdy nabylo rozhodnutí o uložení pokuty právní moci, porušil povinnosti uložené mu tímto zákonem opakovaně, může mu být uložena pokuta do výše 20 000 000 Kč.

(3) Správce nebo zpracovatel, který maří kontrolu prováděnou Úřadem, může být potrestán pořádkovou pokutou do výše 1 000 000 Kč, a to i opakovaně.

(4) Porušení povinností projednává Úřad.

(5) Při ukládání pokuty podle tohoto zákona vychází Úřad zejména z povahy, závažnosti, způsobu jednání, míře zavinění, doby trvání a následků protiprávního jednání.

(6) Pokutu lze uložit do 1 roku ode dne, kdy příslušný orgán porušení povinnosti zjistil, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Pokutu vybírá Úřad. Pokutu vymáhá územní finanční orgán podle zvláštního právního předpisu.³³⁾

(8) Výnos pokut je příjmem rozpočtu republiky.

HLAVA VIII

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 47

Opatření pro přechodné období

(1) Každý, kdo zpracovává ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona osobní údaje a na něhož se vztahuje povinnost oznámení podle § 16, je povinen tak učinit nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Zpracování osobních údajů prováděné před účinností tohoto zákona je nutno uvést do souladu s tímto zákonem do 1 roku od účinnosti tohoto zákona.

§ 48

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech.

ČÁST DRUHÁ

§ 49

Novela trestního zákona

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 120/1962 Sb., zákona č. 53/1963 Sb., zákona č. 56/1966 Sb., zákona č. 148/1969 Sb., zákona č. 45/1973 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 10/1989 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 47/1990 Sb., zákona č. 84/1990 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 457/1990 Sb., zákona č. 545/1990 Sb., zákona č. 490/1991 Sb., zákona č. 557/1991 Sb., nálezu Ústavního soudu ČSFR ze 4. 9. 1992, zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 91/1994 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 103/1997 Sb., zákona č. 253/1997 Sb., zákona č. 92/1998 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 96/1999 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 210/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 305/1999 Sb., zákona č. 327/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb. a zákona č. 29/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 178 odstavec 1 zní:

„(1) Kdo, byť i z nedbalosti, neoprávněně sdělí,

³²⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

³³⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

zpřístupní, jinak zpracovává nebo si присvojí osobní údaje o jiném shromážděné v souvislosti s výkonem veřejné správy, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.“.

2. V § 178 odst. 2 se za slovo „kdo“ vkládá slovo „osobní“.

ČÁST TŘETÍ

§ 50

Novela zákona o svobodném přístupu k informacím

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se mění takto:

1. V § 2 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

„(3) Zákon se nevztahuje na poskytování osobních údajů a informací podle zvláštního právního předpisu.¹⁾“

¹⁾ Například zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů

a o změně některých zákonů, a zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí.“.

2. V § 5 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou, která včetně poznámky pod čarou č. 3a) zní: „Na tyto subjekty se pro tento účel nevztahuje povinnost zamezit sdružování informací podle zvláštního právního předpisu.^{3a)}“

^{3a)} § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.“.

3. V § 8 se odstavce 1 a 2 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 5) zrušují.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 51

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 2000, s výjimkou ustanovení § 16, 17 a 35, která nabývají účinnosti dnem 1. prosince 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

102

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000,

kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, se mění takto:

1. V § 11 odstavec 1 zní:

„(1) Silničním pozemkem se rozumí pozemky, na nichž je umístěno těleso dálnice, silnice a místní komunikace a silniční pomocný pozemek.“

2. V § 11 odst. 3 poslední věta zní: „V ostatních případech je průjezdní úsek dálnice nebo průjezdní úsek silnice ohraničen obdobně jako v odstavci 2.“

3. V § 12 odst. 1 písm. d) se na začátek textu vkládají slova „svislé dopravní značky“.

4. V § 13 písm. a) se slova „svislé dopravní značky“ nahrazují slovy „přenosné svislé dopravní značky“.

5. Název části třetí zní:

„VÝSTAVBA DÁLNIČE, SILNICE, MÍSTNÍ KOMUNIKACE A VEŘEJNĚ PŘÍSTUPNÉ ÚČELOVÉ KOMUNIKACE“.

6. V § 16 odst. 1 věta první zní: „Pro stavbu dálnice, silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace je speciálním stavebním úřadem⁴⁾ příslušný silniční správní úřad.“

7. § 20 zní:

„§ 20

(1) Dálnice a rychlostní silnice, které jsou označeny dopravní značkou²⁾ jako dálnice nebo jako silnice pro motorová vozidla a jejich úseky, stanovené prováděcím předpisem, lze užít silničním motorovým vozidlem nejméně se čtyřmi koly (dále jen „motorové vozidlo“) nebo jízdní soupravou³⁾ po zaplacení poplatku za užívání dálnice a rychlostní silnice (dále jen „poplatek“).

(2) Poplatek lze platit na kalendářní rok, kalendářní měsíc nebo deset dnů a u motorového vozidla nebo jízdní soupravy o celkové hmotnosti nad 12 tun i na jeden den.

(3) Horní hranice výše poplatku na kalendářní rok činí pro motorové vozidlo nebo jízdní soupravu

- a) do celkové hmotnosti 3,5 tuny 1 200 Kč,
- b) o celkové hmotnosti nad 3,5 tuny do 12 tun 16 000 Kč,
- c) o celkové hmotnosti nad 12 tun 50 000 Kč.

(4) Výši poplatků stanoví právní předpis. Výše poplatků na kalendářní měsíc, deset dnů a jeden den se stanoví přiměřeně k výši poplatku na jeden kalendářní rok příslušně pro motorové vozidlo nebo jízdní soupravu podle jejich celkové hmotnosti.“

8. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který zní:

„§ 20a

(1) Poplatek se platí před užitím dálnice nebo rychlostní silnice motorovým vozidlem nebo jízdní soupravou. Zaplacení poplatku se prokazuje platným dvoudílným kupónem, jehož jedna část je přilepena celou plochou v motorovém vozidle nebo v prvním vozidle jízdní soupravy na místě určeném prováděcím předpisem a který

- a) odpovídá vzoru stanovenému prováděcím předpisem,
- b) obsahuje údaj o státní poznávací značce, který se shoduje se státní poznávací značkou, kterou je opatřeno motorové vozidlo nebo první motorové vozidlo jízdní soupravy, kterými je dálnice nebo rychlostní silnice užita,
- c) obsahuje vyznačení doby platnosti, která odpovídá době, kdy je motorovým vozidlem nebo jízdní soupravou dálnice nebo rychlostní silnice užita,
- d) má hodnotu odpovídající nejméně výši poplatku příslušně podle celkové hmotnosti motorového vozidla nebo jízdní soupravy, kterými je dálnice nebo rychlostní silnice užita.

(2) Platnost kupónu prokazujícího zaplacení poplatku na kalendářní rok počíná 1. prosincem roku, který předchází kalendářnímu roku vyznačenému na kupónu, a končí 31. lednem bezprostředně následujícího kalendářního roku.

(3) Platnost kupónu prokazujícího zaplacení poplatku na kalendářní měsíc počíná posledním dnem měsíce, který předchází kalendářnímu měsíci vyznačenému na kupónu, a končí prvním dnem bezprostředně následujícího kalendářního měsíce.

(4) Platnost kupónu prokazujícího zaplacení poplatku na deset dní počíná dnem vyznačeným na ku-

pónu a končí uplynutím deseti bezprostředně následujících kalendářních dnů.

(5) Kupón prokazující zaplacení poplatku na jeden den platí ve vyznačený den.

(6) Na kupónu prokazujícím zaplacení poplatku na kalendářní měsíc, deset dnů nebo jeden den vyznačí dobu platnosti kupónu prodejce při jeho prodeji. Údaj o státní poznávací značce vyznačí na kupónu řidič motorového vozidla nebo jízdní soupravy nejpozději před užitím dálnice nebo rychlostní silnice nebo jejich úseku podle § 20 odst. 1.“.

9. § 21 zní:

„§ 21

(1) K vydávání a prodeji kupónů je příslušné Ministerstvo financí v součinnosti s Ministerstvem dopravy a spojů. Činnostmi spojenými s vydáváním a prodejem kupónů může Ministerstvo financí pověřit fyzickou nebo právnickou osobu. Cena za zprostředkování prodeje kupónů se sjednává podle cenových předpisů.

(2) Peněžní prostředky získané z placení poplatků jsou příjmem státního rozpočtu.

(3) Policie České republiky kontroluje v rámci dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu zaplacení poplatku.

(4) Řidič motorového vozidla nebo jízdní soupravy, který užívá dálnici nebo rychlostní silnici nebo jejich úsek podle § 20 odst. 1, je povinen předložit na požádání druhou část kupónu ke kontrole příslušníkově Policie České republiky ve služebním stejnokroji.

(5) Vzory kupónů, způsob jejich vyplňování, způsob jejich evidence a u kupónů s dobou platnosti kratší než kalendářní rok způsob vyznačování doby jejich platnosti stanoví prováděcí předpis.“.

10. § 22 včetně poznámek pod čarou č. 11a) a 11b) zní:

„§ 22

(1) Placení poplatku nepodléhá užití dálnice, rychlostní silnice a jejich úseků podle § 20 odst. 1 motorovým vozidlem nebo jízdní soupravou

a) vybavenými zvláštním výstražným světlem podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾ pokud se jedná o vozidlo nebo jízdní soupravu

1. hasičských záchranných sborů a jednotek dobrovolných hasičů,
2. ozbrojených sil České republiky^{11a)} a ozbrojených sil jiného státu; v případě kolony motorových vozidel a jízdních souprav postačí takové označení u prvního a posledního motorového vozidla v koloně,

3. Vězeňské služby České republiky,

4. zdravotnické záchranné služby a dopravy nemocných, raněných a rodiček,

b) Ministerstva vnitra používanými Policií České republiky a opatřenými nápisem „POLICIE“,

c) Ministerstva obrany používanými Vojenskou policií a opatřenými nápisem „VOJENSKÁ POLICIE“,

d) celních orgánů opatřenými nápisem „CELNÍ SPRÁVA“,

e) používanými k dopravě těžce zdravotně postižených občanů, kterým byly podle zvláštního právního předpisu^{11b)} přiznány výhody II. stupně, s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou, nebo III. stupně, pokud držitelem motorového vozidla je postižená osoba sama nebo osoba jí blízká; za stejných podmínek platí osvobození i pro motorová vozidla užívaná k přepravě nezaopatřených dětí, které jsou léčeny pro onemocnění zhoubným nádorem nebo hemoblastosou, pokud rodiče nebo jim naroveň postavené osoby pobírají příspěvek na provoz motorového vozidla podle zvláštního právního předpisu,^{11b)}

f) při odstraňování následků dopravních nehod na dálnicích a rychlostních silnicích, při odstraňování následků živelních pohrom nebo při záchraně života a zachování zdraví osob,

g) správce dálnic a silnic,

h) pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.

(2) Je-li nutno při uzavírci podle § 24 užit pro vedení objížďky úsek dálnice nebo rychlostní silnice, za jehož užití se platí poplatek, je možné užit tento úsek bez poplatku.

^{11a)} Zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

^{11b)} Vyhláška č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.“.

11. § 23 včetně poznámek pod čarou č. 12), 12a) a 12b) zní:

„§ 23

(1) Pro účely organizování dopravy na území obce může obec v obecně závazné vyhlášce obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užit za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy¹²⁾

a) k stání silničního motorového vozidla v obci na dobu časově omezenou, nejvýše však na dobu 24 hodin,

b) k odstavení nákladního vozidla nebo jízdní sou-

pravy v obci na dobu potřebnou k zajištění celního odbavení,

- c) k stání silničního motorového vozidla provozovaného právnickou nebo fyzickou osobou za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu,^{12a)} která má sídlo nebo provozovnu ve vymezené oblasti obce, nebo k stání silničního motorového vozidla fyzické osoby, která má místo trvalého pobytu ve vymezené oblasti obce,

nebude-li tímto užitím ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a jiný veřejný zájem. V obecně závazné vyhlášce obec stanoví obec způsob placení sjednané ceny a způsob prokazování jejího zaplacení.

(2) Místní komunikace nebo jejich určené úseky podle odstavce 1 musí být označeny příslušnou dopravní značkou podle zvláštního právního předpisu.²⁾

(3) V obecně závazné vyhlášce obec může vymezit oblasti obce, ve kterých nelze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít k účelům uvedeným v odstavci 1 písm. a) až c).

(4) Obecně závaznou vyhlášku obec podle odstavců 1 a 3 vydá obec v přenesené působnosti podle zvláštního právního předpisu.^{12b)}

¹²⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

^{12a)} Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{12b)} § 24 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení).“.

12. V § 25 odstavec 2 zní:

„(2) Silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zvláštního užívání právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou a v rozhodnutí stanoví podmínky zvláštního užívání. Povolení ke zvláštnímu užívání nezavazuje uživatele povinnosti k náhradám za poškození nebo znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace.“.

13. V § 25 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Porušuje-li právnická nebo fyzická osoba podmínky stanovené v rozhodnutí o vydání povolení, silniční správní úřad rozhodne o odnětí povolení. Právnické nebo fyzické osobě, které bylo odňato povolení ke zvláštnímu užívání, lze udělit povolení ke zvláštnímu užívání na základě znovu podané žádosti nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení ke zvláštnímu užívání nabylo právní moci.

(4) Silniční správní úřad může rozhodnout o změně vydaného povolení na základě odůvodněné žádosti držitele povolení ke zvláštnímu užívání.“.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 5 až 9.

14. V § 25 odst. 6 písm. c) uvozovací věta zní: „užití dálnice, silnice nebo místní komunikace a silničního pomocného pozemku pro“.

15. V § 25 odst. 6 písm. c) bod 1 zní:

„1. umístování a provozování reklamních poutačů, propagačních a jiných zařízení, světelných zdrojů, barevných ploch a jiných obdobných zařízení (dále jen „reklamní zařízení“),“.

16. V § 25 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Zvláštní užívání spočívající v umístování a provozování reklamních zařízení může povolit příslušný silniční správní úřad nejdéle na dobu pěti let za podmínky, že reklamní zařízení nemohou být zaměněna s dopravními značkami nebo s dopravními zařízeními nebo nemohou oslnit uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušit provoz na pozemních komunikacích. Pozemní komunikace v místě, kde je umístěno reklamní zařízení, musí být na náklad provozovatele reklamního zařízení vybavena svodidly nebo jinak zabezpečena proti možnému střetu vozidel s konstrukcí reklamního zařízení.“.

Dosavadní odstavce 7 až 9 se označují jako odstavce 8 až 10.

17. V § 25 odstavec 8 zní:

„(8) Věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle odstavce 1 nebo v rozporu s ním, s výjimkou reklamních zařízení, je jejich vlastník povinen odstranit neprodleně po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu. Neučiní-li tak, zajistí odstranění a likvidaci věci příslušný silniční správní úřad na náklady vlastníka věci.“.

18. V § 25 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Nemůže-li příslušný silniční správní úřad zjistit vlastníka věci umístěné, zřizované nebo provozované bez povolení podle odstavce 1, s výjimkou reklamních zařízení, zveřejní výzvu k odstranění věci způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne zveřejnění výzvy zajistí odstranění a likvidaci věci na náklady vlastníka dotčené pozemní komunikace. Zjistí-li vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace vlastníka věci dodatečně, může vůči němu uplatnit nárok na náhradu nákladů vzniklých odstraněním a likvidací věci.“.

Dosavadní odstavce 9 a 10 se označují jako odstavce 10 a 11.

19. V § 25 se za odstavec 9 vkládají nové odstavce 10 a 11, které znějí:

„(10) Silniční správní úřad je povinen do sedmi

dnů ode dne, kdy se dozvěděl o zřízení nebo existenci reklamního zařízení umístěného na dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo na silničním pomocném pozemku bez povolení ke zvláštnímu užívání vydaného příslušným silničním správním úřadem, vyzvat vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění. Vlastník reklamního zařízení je povinen reklamní zařízení neprodleně, nejdéle do pěti pracovních dnů po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu odstranit. Neučiní-li tak, je silniční správní úřad povinen reklamní zařízení do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka tohoto zařízení. Odstranění reklamy a její likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.⁵⁾

(11) Nemůže-li silniční správní úřad zjistit vlastníka reklamního zařízení zřizovaného nebo provozovaného bez povolení ke zvláštnímu užívání, zveřejní výzvu k odstranění reklamního zařízení způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne zveřejnění výzvy je povinen reklamní zařízení do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka dotčené pozemní komunikace, na které je reklamní zařízení neoprávněně umístěno. Odstranění reklamy a její likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.⁵⁾

Dosavadní odstavce 10 a 11 se označují jako odstavce 12 a 13.

20. V § 30 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Prováděcí předpis vymezí pro účely tohoto zákona, co je souvisle zastavěným územím obce při určování silničního ochranného pásma.

(4) Hranice silničního ochranného pásma definovaná v § 30 odst. 2 písm. a) je pro případ povolování zřizování a provozování reklamních poutačů, propagačních a jiných zařízení, světelných zdrojů, barevných ploch a jiných obdobných zařízení, které by byly viditelné uživateli dotčené pozemní komunikace, posunuta ze 100 metrů na 250 metrů.“

21. § 31 zní:

„§ 31

(1) V silničním ochranném pásmu lze povolit zřizování a provozování reklamních zařízení za podmínky, že reklamní zařízení nemohou být zaměněna s dopravními značkami nebo s dopravními zařízeními nebo nemohou oslnit uživatele dotčené pozemní komunikace nebo jinak narušit provoz na pozemních komunikacích. Povolení vydává příslušný silniční správní úřad po předchozím souhlasu

a) vlastníka dotčené nemovitosti, na které má být reklamní zařízení zřizováno a provozováno,

b) Ministerstva vnitra, jde-li o silniční ochranné pásmo dálnice a rychlostní silnice,

c) příslušného orgánu Policie České republiky, jde-li o silniční ochranné pásmo silnice s výjimkou rychlostní silnice a místní komunikace.

(2) Silniční správní úřad vydá rozhodnutí o povolení zřizovat a provozovat reklamní zařízení právnické nebo fyzické osobě na základě písemné žádosti na dobu určitou, nejdéle na dobu pěti let, a v rozhodnutí stanoví podmínky zřizování a provozování reklamního zařízení.

(3) Vlastník nemovitosti v silničním ochranném pásmu je oprávněn v obecném zájmu umístit na své nemovitosti pouze reklamní zařízení, které bylo povoleno.

(4) Porušuje-li právnická nebo fyzická osoba podmínky stanovené v rozhodnutí o vydání povolení ke zřizování a provozování reklamních zařízení, silniční správní úřad rozhodne o odnětí povolení. Právnické nebo fyzické osobě, které bylo odňato povolení, lze udělit povolení na základě znovu podané žádosti nejdříve po uplynutí tří let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení nabylo právní moci.

(5) Silniční správní úřad může rozhodnout o změně vydaného povolení na základě odůvodněné žádosti držitele povolení.

(6) Silniční správní úřad je povinen do 7 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o zřízení nebo existenci reklamního zařízení umístěného v silničním ochranném pásmu bez povolení vydaného příslušným silničním správním úřadem, vyzvat vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění. Vlastník reklamního zařízení je povinen reklamní zařízení neprodleně, nejdéle do pěti pracovních dnů po doručení výzvy příslušného silničního správního úřadu, odstranit. Neučiní-li tak, je silniční správní úřad povinen reklamní zařízení do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka tohoto zařízení. Odstranění reklamy a její likvidace bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.⁵⁾ Podmínky tohoto odstavce se nevztahují na reklamní zařízení postavená a provozovaná v rozšířené části území podle § 30 odst. 4, pokud taková zařízení byla příslušným stavebním úřadem povolena před účinností tohoto zákona.

(7) Nemůže-li příslušný silniční správní úřad zjistit vlastníka reklamního zařízení zřizovaného nebo provozovaného bez povolení podle odstavce 1, zveřejní výzvu k odstranění reklamního zařízení způsobem v místě obvyklým a po marném uplynutí lhůty deseti dnů ode dne zveřejnění výzvy je povinen reklamní zařízení do 15 pracovních dnů zakrýt a následně zajistit odstranění a likvidaci reklamního zařízení na náklady vlastníka dotčené nemovitosti, na které je reklamní zařízení umístěno. Odstranění reklamy a její likvidace

bude provedeno bez ohledu na skutečnost, zda reklamní zařízení bylo povoleno stavebním úřadem.⁵⁾

(8) Vlastník nemovitosti, na které je zřízeno a provozováno reklamní zařízení bez povolení podle odstavce 1, je povinen umožnit na nezbytnou dobu a v nezbytné míře vstup na svoji nemovitost za účelem zakrytí reklamy a za účelem odstranění a likvidace tohoto reklamního zařízení. Vznikne-li tím škoda na nemovitosti, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této odpovědnosti se nemůže zprostit.“

22. V § 35 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Vlastníci nemovitostí v sousedství dálnice, silnice a místní komunikace jsou povinni strpět, aby na jejich pozemcích byla provedena nezbytná opatření k zabránění sesuvů půdy, padání kamenů, lavin a stromů nebo jejich částí, vznikne-li toto nebezpečí výstavbou nebo provozem dálnice, silnice a místní komunikace nebo přírodními vlivy; vznikne-li toto nebezpečí z jednání těchto vlastníků, jsou povinni učinit nezbytná opatření na svůj náklad. O rozsahu a způsobu provedení nezbytných opatření a o tom, kdo je provede, rozhodne silniční správní úřad.“

Dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 2 a 3.

23. V § 35 odst. 2 věta druhá zní: „Zjistí-li zdroj ohrožení jiný, než je uveden v odstavci 1, nařídí silniční správní úřad jeho provozovateli nebo vlastníku odstranění zdroje tohoto ohrožení.“

24. Za § 38 se vkládají nové § 38a až 38c, které včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 16a) znějí:

„Vážení vozidel

§ 38a

(1) Na dálnicích, silnicích a místních komunikacích, s výjimkou hraničních přechodů, se provádí kontrolní vážení a měření (dále jen „kontrolní vážení“) silničních motorových vozidel kategorií N₃¹⁰⁾ a jejich jízdních souprav s přípojnými vozidly kategorií O₃ a O₄¹⁰⁾ (dále jen „vozidlo“).

(2) Kontrolní vážení zajišťuje správce pozemní komunikace v součinnosti s Policií České republiky.

(3) Kontrolní vážení zahrnuje vážení celkové hmotnosti vozidla, měření nápravových tlaků a měření rozměrů vozidla.¹⁰⁾

§ 38b

(1) Řidič vozidla je povinen na výzvu příslušníka Policie České republiky ve služebním stejnokroji podrobit vozidlo kontrolnímu vážení. Zajižďka k zařízení na kontrolní vážení, včetně cesty zpět na pozemní komunikaci, nesmí být delší než 8 kilometrů.

(2) Při kontrolním vážení je řidič vozidla povinen

řídít se pokyny osoby obsluhující zařízení na kontrolní vážení.

(3) O výsledku kontrolního vážení vydá osoba obsluhující zařízení na kontrolní vážení vozidel řidiči doklad.

(4) Zjistí-li se při kontrolním vážení dodržení hodnot vozidla stanovených zvláštním právním předpisem,¹⁰⁾ může řidič vozidla pokračovat v další jízdě. V tomto případě není možné účtovat řidiči žádné náklady vážení.

(5) Zjistí-li se při kontrolním vážení překročení hodnot stanovených zvláštním právním předpisem,¹⁰⁾ je toto porušení projednáno na základě zvláštního zákona²⁾ jako přestupek¹⁷⁾ a řidič vozidla je povinen uhradit náklady vážení.

(6) Způsob provádění kontrolního vážení, způsob stanovení nákladů spojených s kontrolním vážením, náležitosti dokladu o výsledku kontrolního vážení a vzor dokladu stanoví prováděcí předpis.

§ 38c

(1) Zjistí-li se při kontrolním vážení, že rozměry vozidla nebo jeho celková hmotnost přesahují hodnotu stanovenou zvláštním právním předpisem,¹⁰⁾ může řidič pokračovat v další jízdě pouze na základě povolení ke zvláštnímu užívání (§ 25) a za podmínky, že vozidlo je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích.^{16a)}

(2) Zjistí-li se při kontrolním vážení, že nápravový tlak překračuje míru stanovenou zvláštním právním předpisem,¹⁰⁾ nesmí řidič pokračovat v jízdě.

^{16a)} Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 355/1999 Sb.“

25. V § 40 odst. 3 písm. c) se za slova „místních komunikací“ vkládají slova „a veřejně přístupných účelových komunikací“.

26. V § 40 odst. 4 písm. d) se za slova „místních komunikací“ vkládají slova „a veřejně přístupných účelových komunikací“.

27. V § 42 odst. 1 písm. g) se na konci textu doplňují tato slova: „vyjma činností vztahujících se k reklamním zařízení“,

28. V § 42 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Silniční správní úřad uloží pokutu až do výše 300 000 Kč právnické nebo fyzické osobě, která

- a) užila dálnici, silnici nebo místní komunikaci nebo silniční pomocný pozemek pro umístění a provozování reklamního zařízení bez povolení zvláštního užívání nebo nedodržela podmínky povolení (§ 25),

- b) zřizovala a provozovala v silničním ochranném pásmu reklamní zařízení bez povolení nebo nedodržela podmínky povolení (§ 31),
- c) má na své nemovitosti v silničním ochranném pásmu umístěno reklamní zařízení bez platného povolení (§ 31) a toto zařízení neodstranila ve stanovené lhůtě po obdržení výzvy silničního správního úřadu,
- d) úmyslně odstraňuje nebo poškozuje zakrytí reklam.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

29. V § 42 odst. 3 se na konci písmene b) doplňují slova „vyjma činností vztahujících se k reklamním zařízením,“.

30. § 46 včetně nadpisu zní:

„§ 46

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda stanoví nařízením výši poplatku podle § 20 odst. 4.

(2) Ministerstvo dopravy a spojů vydá vyhlášku k provedení § 6 odst. 4, § 8 odst. 3, § 9 odst. 4, § 10

odst. 5, § 16 odst. 3, § 20 odst. 1, § 20a odst. 1, § 24 odst. 9, § 25 odst. 13, § 27 odst. 7, § 30 odst. 3, § 36 odst. 8, § 37 odst. 1, § 38b odst. 6 a § 41 odst. 4.

(3) Ministerstvo financí vydá vyhlášku k provedení § 21 odst. 5.“.

31. V § 47 se doplňuje bod 8, který zní:

„8. § 82 vyhlášky č. 145/1956 Ú. l., o provozu na silnicích.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Nálepka prokazující zaplacení poplatku na rok 2000 platí do 31. ledna 2001.

2. Ustanovení § 20, 20a a 21 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění tohoto zákona, se poprvé použijí dnem 1. ledna 2001.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

103

ZÁKON

ze dne 4. dubna 2000,

kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZMĚNA ZÁKONA O VLASTNICTVÍ BYTŮ

Čl. I

Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění zákona č. 273/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 280/1996 Sb. a zákona č. 97/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci písmene a) čárka nahrazuje tečkou a doplňuje se tato věta: „Rozhodnutím vlastníka za budovu lze považovat rovněž sekci se samostatným vchodem, pokud je samostatně označena číslem popisným a je tak stavebně technicky uspořádána, že může plnit samostatně základní funkci budovy.“.

2. V § 2 písmena e) až k) včetně poznámky pod čarou č. 1a) znějí:

„e) rozestavěným bytem místnost nebo soubor místností, určených v souladu se stavebním povolením k bydlení, pokud je rozestavěn v domě, který je alespoň v takovém stupni rozestavěnosti, že je již navenek uzavřen obvodovými stěnami a střešní konstrukcí,

f) rozestavěným nebytovým prostorem místnost nebo soubor místností, určených v souladu se stavebním povolením k jiným účelům než k bydlení, pokud je rozestavěn v domě, který je alespoň v takovém stupni rozestavěnosti, že je již navenek uzavřen obvodovými stěnami a střešní konstrukcí,

g) společnými částmi domu části domu určené pro společné užívání, zejména základy, střecha, hlavní svíslé a vodorovné konstrukce, vchody, schodiště, chodby, balkóny, terasy, prádelny, sušárny, kočárkárny, kotelny, komíny, výměníky tepla, rozvody tepla, rozvody teplé a studené vody, kanalizace,

plynu, elektřiny, vzduchotechniky, výtahy, hromosvody, společné antény, a to i když jsou umístěny mimo dům; dále se za společné části domu považují příslušenství^{1a)} domu (například drobné stavby) a společná zařízení domu (například vybavení společné prádelny),

h) jednotkou byt nebo nebytový prostor nebo rozestavěný byt nebo rozestavěný nebytový prostor jako vymezená část domu podle tohoto zákona,

i) podlahovou plochou bytu nebo rozestavěného bytu podlahová plocha všech místností, včetně příslušenství bytu nebo rozestavěného bytu,

j) podlahovou plochou nebytového prostoru nebo rozestavěného nebytového prostoru podlahová plocha všech místností nebytového prostoru nebo rozestavěného nebytového prostoru včetně ploch určených výhradně k užívání s nebytovým prostorem, popřípadě s rozestavěným nebytovým prostorem; do této plochy se započítává jednou polovinou podlahová plocha vnitřních ochozů a jiných ploch, které jsou součástí meziprostoru,

k) zastavěným pozemkem pozemek zastavěný bytovým domem, ohraničený obvodem bytového domu.

^{1a)} § 121 odst. 1 občanského zákoníku.“.

3. § 4 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 3) zní:

„§ 4

Prohlášení vlastníka budovy

(1) Vlastník budovy svým prohlášením (dále jen „prohlášení“) určuje prostorově vymezené části budovy, které se za podmínek stanovených tímto zákonem a v souladu se stavebním určením stanou jednotkami [§ 2 písm. h)] a společnými částmi domu [§ 2 písm. g)]. Prohlášení musí mít písemnou formu. Prohlášení je povinnou přílohou návrhu na povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí na základě smlouvy o převodu první jednotky v domě.

- (2) Prohlášení podle odstavce 1 musí obsahovat
- označení budovy údaji podle katastru nemovitostí,³⁾ číslo jednotky včetně jejího pojmenování a umístění v budově,
  - popis jednotek, jejich příslušenství, podlahovou plochu a popis jejich vybavení,
  - určení společných částí budovy, které budou společné vlastníkům všech jednotek a určení společných částí budovy, které budou společné vlastníkům jen některých jednotek,
  - stanovení spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech budovy (§ 8 odst. 2),
  - označení pozemku, který je předmětem převodu vlastnictví nebo předmětem jiných práv podle § 21, údaji podle katastru nemovitostí,³⁾
  - práva a závazky týkající se budovy, jejich společných částí a práva k pozemku, která přejdou z vlastníka budovy na vlastníky jednotek,
  - pravidla pro přispívání spoluvlastníků domu na výdaje spojené se správou, údržbou a opravami společných částí domu, popřípadě domu jako celku,
  - pravidla pro správu společných částí domu, popřípadě domu jako celku, včetně označení osoby pověřené správou domu (dále jen „správce“).

(3) K prohlášení se přikládají půdorysy všech podlaží, popřípadě jejich schémata, určující polohu jednotek a společných částí domu, s údaji o podlahových plochách jednotek. K prohlášení se dále přikládají pravidla pro přispívání spoluvlastníků domu na náklady spojené se správou, údržbou a opravami společných částí domu, které jsou společné vlastníkům všech jednotek, a společných částí domu, které jsou společné vlastníkům jen některých jednotek.

³⁾ § 5 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb.“.

4. § 5 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 3a) a 3b) zní:

„§ 5

Vznik vlastnictví jednotky

(1) Vlastnictví jednotky podle tohoto zákona spojené se spoluvlastnickým podílem na společných částech domu (dále jen „vlastnictví jednotky“) vzniká vkladem prohlášení vlastníka budovy do katastru nemovitostí nebo výstavbou jednotky provedenou na základě smlouvy o výstavbě podle tohoto zákona (dále jen „smlouva o výstavbě“).

(2) Vlastnictví jednotky může vzniknout rovněž na základě dohody spoluvlastníků budovy nebo rozhodnutí soudu o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví^{3a)} budovy nebo na základě dohody nebo rozhodnutí soudu o vypořádání společného

jmění manželů.^{3b)} Je-li předmětem vypořádání podílové spoluvlastnictví budovy, může vlastnictví jednotek vzniknout jen po předchozím vypořádání podílového spoluvlastnictví budovy tak, že velikost spoluvlastnických podílů budovy se rovná velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu stanovených podle § 8 odst. 2. To platí obdobně, je-li předmětem vypořádání společného jmění manželů budova.

(3) Dohoda o vypořádání nebo rozhodnutí soudu o zrušení podílového spoluvlastnictví, popřípadě o vypořádání společného jmění manželů musí obsahovat i náležitosti stanovené pro prohlášení uvedené v § 4 odst. 2.

(4) Vznikem vlastnictví jednotek nebo rozestavěných jednotek vzniká spoluvlastnictví společných částí domu.

(5) Způsobem uvedeným v odstavcích 2 až 4 nelze nabýt do vlastnictví byt, který je užíván právem nájmu.

(6) Vlastníci všech jednotek v domě mohou uzavřít dohodu o tom, že vlastnictví jednotek změní na podílové spoluvlastnictví budovy. Dohoda musí mít formu notářského zápisu. Vkladem spoluvlastnického práva do katastru nemovitostí podle této dohody zaniká vlastnictví jednotek a vzniká podílové spoluvlastnictví budovy. Velikost spoluvlastnických podílů na budově se rovná velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu.

(7) Je-li vlastníkem všech jednotek v domě jedna osoba, může formou notářského zápisu prohlásit, že ruší vymezení jednotek v domě a mění vlastnictví jednotek na vlastnictví budovy. Vkladem vlastnického práva do katastru nemovitostí podle tohoto prohlášení zaniká vlastnictví jednotek a vzniká vlastnictví budovy.

^{3a)} § 141 a 142 občanského zákoníku.

^{3b)} § 150 občanského zákoníku.“.

5. V § 6 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) označení budovy nebo domu údaji podle katastru nemovitostí,³⁾ číslo jednotky včetně jejího pojmenování a umístění v budově,“.

6. V § 6 odst. 1 písm. d) se za slova „na společných částech domu“ vkládají slova „včetně stanovení spoluvlastnického podílu vlastníka jednotky na společných částech domu, které jsou společné vlastníkům jen některých jednotek“.

7. V § 6 odst. 1 písmeno e) zní:

„e) označení pozemku, který je předmětem převodu vlastnictví nebo předmětem jiných práv ve smyslu § 21, údaji podle katastru nemovitostí,³⁾“.

8. V § 8 se odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 5) zrušuje.

9. § 9 až 11 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 5) až 7) znějí:

„Společenství vlastníků jednotek

§ 9

(1) Společenství vlastníků jednotek (dále jen „společenství“) je právnická osoba, která je způsobilá vykonávat práva a zavazovat se ve všech věcech spojených se správou, provozem a opravami společných částí domu (dále jen „správa domu“), popřípadě vykonávat činnost související s provozováním technického zařízení v domě, které slouží i jiným subjektům.

(2) Se souhlasem vlastníka jednotky je společenství oprávněno sjednat smlouvu o zástavním právu k jednotce včetně příslušných spoluvlastnických podílů na společných částech domu, a to k zajištění pohledávek vyplývajících z úvěru poskytnutého na náklady spojené se správou domu. Vlastníci jednotek ručí až do výše ceny jednotky za závazky vyplývající z této smlouvy.

(3) Společenství vzniká v domě s nejméně pěti jednotkami, z nichž alespoň tři jsou ve vlastnictví tří různých vlastníků, a to dnem doručení listiny s doložkou o vyznačení vkladu do katastru nemovitostí nebo jiné listiny, kterou příslušný státní orgán osvědčuje vlastnické vztahy k jednotce, posledního z těchto vlastníků. Původní vlastník budovy, popřípadě vlastník jednotky, který převedl vlastnictví jednotky, je povinen o tom uvědomit ostatní vlastníky jednotek. Další osoby, které nabyly vlastnictví k jednotce jiným způsobem než smlouvou, jsou povinny o tom uvědomit původního vlastníka budovy.

(4) Pokud družstvo uvedené v § 24 odst. 1 a 2, které bylo původním vlastníkem budovy, nebo družstvo vzniklé vyčleněním z původního družstva podle § 29 plní povinnosti správce podle § 9 zákona o vlastnictví bytů platného před účinností tohoto zákona, vznikne společenství až prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž budou družstvu doručeny listiny dokládající, že spoluvlastnický podíl na společných částech domu se snížil na méně než jednu čtvrtinu. Do doby vzniku společenství se použijí ustanovení § 9, 11 a § 15 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů platná před účinností tohoto zákona.

(5) Členství ve společenství vzniká a zaniká současně s převodem nebo přechodem vlastnictví jednotky. Spoluvlastníci jednotky jsou společnými členy společenství.

(6) Vlastníci jednotek, kteří nabyli vlastnictví k jednotce nejpozději dnem vzniku společenství za podmínek stanovených v odstavci 3, se stávají členy společenství dnem jeho vzniku. Členství dalších vlastníků jednotek ve společenství vzniká dnem nabytí vlastnictví k jednotce.

(7) Orgány společenství jsou

- a) shromáždění vlastníků jednotek (dále jen „shromáždění“),
- b) výbor společenství (dále jen „výbor“) nebo ten vlastník jednotek, kterého v případě, že není zvolen výbor, shromáždění pověří výkonem funkce výboru (dále jen „pověřený vlastník“),
- c) další orgány podle stanov společenství.

(8) Shromáždění je nejvyšším orgánem společenství. První schůze shromáždění se musí konat nejdéle do 60 dnů po vzniku společenství (odstavec 3); svolá ji původní vlastník budovy. Na této schůzi shromáždění schvaluje stanovy společenství a volí orgány společenství podle odstavce 7 písm. b) a c). O průběhu schůze shromáždění, na které jsou voleny orgány společenství a schvalovány nebo měněny stanovy společenství, musí být pořízen notářský zápis, k němuž se přikládají schválené stanovy společenství.

(9) Pokud se nesejde shromáždění k volbě orgánů společenství nebo nejsou-li tyto orgány zvoleny, plní funkci orgánů společenství vlastníků, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí nejméně jednu polovinu, jinak vlastníci jednotek, kteří se stali členy společenství dnem jeho vzniku.

(10) Pokud shromáždění neschválí stanovy společenství, řídí se právní poměry společenství vzorovými stanovami vydanými nařízením vlády. V případech družstev uvedených v § 24 odst. 1 a 2, která byla původním vlastníkem budovy a vykonávají správu domu, plní funkci orgánů společenství toto družstvo až do doby, kdy budou orgány společenství zvoleny.

(11) Výbor je výkonným orgánem společenství; musí mít alespoň 3 členy. Výbor nebo pověřený vlastník rozhodují o věcech spojených se správou domu, pokud si rozhodnutí v těchto věcech nevyhradí shromáždění. Funkční období výboru nebo pověřeného vlastníka činí 2 roky.

(12) K platnosti zvolení členů výboru nebo pověřeného vlastníka je zapotřebí, aby na schůzi shromáždění byli přítomni vlastníci jednotek, kteří mají většinu hlasů. Člen výboru nebo pověřený vlastník je zvolen, hlasuje-li pro něj nadpoloviční většina hlasů všech vlastníků. Při hlasování je rozhodující velikost spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech domu (§ 8 odst. 2).

(13) Statutárním orgánem společenství je výbor nebo pověřený vlastník. Za výbor jedná navenek jeho předseda, kterého výbor zvolí z řad členů výboru. Je-li o písemný právní úkon, musí být podepsán předsedou výboru a dalším členem výboru. Je-li statutárním orgánem pověřený vlastník, postačí k písemnému právnímu úkonu jeho podpis.

(14) Stanovy společenství musí obsahovat

- a) sídlo společenství a jeho název, který musí obsa-

hovat označení domu, pro který vzniklo, a musí v něm být obsaženo slovo „společenství“,

- b) předmět činnosti, kterým je správa domu,
- c) orgány společenství, jejich práva a povinnosti a způsob jejich svolávání,
- d) práva a povinnosti členů společenství,
- e) způsob úhrady nákladů spojených se správou domu,
- f) způsob nakládání s majetkem společenství.

(15) Společenství zaniká dnem zániku domu nebo v případech uvedených v § 5 odst. 6 a 7.

§ 10

(1) Společenství vlastníků jednotek je osobou zapisovanou do obchodního rejstříku.⁵⁾ Výbor nebo pověřený vlastník jsou povinni do 30 dnů po svém zvolení podat návrh na zápis do obchodního rejstříku.

(2) K návrhu na zápis se přikládá notářský zápis o průběhu ustavující schůze, stanovy společenství a ověřené kopie listin o nabytí vlastnického práva k jednotkám.

(3) Není-li zvolen výbor nebo pověřený vlastník, podávají návrh na zápis osoby uvedené v § 9 odst. 9.

§ 11

(1) Společenství musí alespoň jednou ročně konat shromáždění. Shromáždění se sejde z podnětu výboru nebo pověřeného vlastníka nebo vlastníků jednotek, kteří mají alespoň jednu čtvrtinu hlasů.

(2) Shromáždění je schopné usnášení, jsou-li přítomni vlastníci jednotek, kteří mají většinu hlasů; k přijetí usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny přítomných hlasů.

(3) Při hlasování je rozhodující velikost spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech domu (§ 8 odst. 2); spoluvlastníci jednotky mají postavení vlastníka jednotky (jeden hlas). Při rovnosti hlasů, nebo nedosáhne-li se potřebné většiny nebo dohody, rozhodne na návrh kteréhokoli vlastníka jednotky soud. Jde-li o důležitou záležitost, může přehlasovaný vlastník jednotky požádat soud, aby o ní rozhodl.

(4) K přijetí usnesení o věcech, které jsou obsahem prohlášení podle § 4, o schválení nebo o změně stanov, o uzavření smlouvy o zástavním právu k jednotkám je zapotřebí tříčtvrtinové většiny přítomných hlasů.

(5) K přijetí usnesení o změně účelu užívání stavby,⁶⁾ o změně stavby,⁷⁾ jakož i o podstatných změnách týkajících se společných částí domu je zapotřebí souhlasu všech vlastníků jednotek.

(6) Jsou-li členy společenství pouze tři vlastníci

jednotek, je zapotřebí k přijetí usnesení podle odstavců 2 a 4 souhlasu všech vlastníků jednotek.

(7) Všechny změny, které se týkají označení jednotek a velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu, je společenství povinno do 30 dnů oznámit katastrálnímu úřadu.

(8) V domě, ve kterém nevzniklo společenství, platí pro rozhodování vlastníků jednotek přiměřeně ustanovení odstavců 1 až 6.

⁵⁾ § 27 a násl. obchodního zákoníku.

⁶⁾ § 85 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

⁷⁾ § 54 a násl. zákona č. 50/1976 Sb.“.

10. V § 13 odstavec 2 zní:

„(2) Vlastník jednotky je povinen na svůj náklad odstranit závady a poškození, které na jiných jednotkách nebo společných částech domu způsobil sám nebo ti, kteří s ním jednotku užívají. K zajištění pravomocně přisouzených pohledávek oprávněných vlastníků vzniklých z neplnění povinnosti uvedené ve větě první vzniká dnem právní moci rozhodnutí soudu ostatním vlastníkům jednotek zástavní právo k jednotce povinného vlastníka a na věcech movitých obdobně jako zástavní právo na zajištění nájemného.¹⁰⁾“.

11. V § 13 odstavec 3 zní:

„(3) Vlastník jednotky nesmí provádět takové úpravy jednotky, jimiž by ohrožoval výkon vlastnického práva vlastníků ostatních jednotek. Úpravy, jimiž se mění vzhled domu, může vlastník jednotky provádět jen se souhlasem všech vlastníků jednotek. Úpravy, jimiž se mění vnitřní uspořádání domu a zároveň velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu, může vlastník jednotky provádět jen na základě smlouvy o výstavbě (§ 17) uzavřené se všemi vlastníky jednotek v domě. Ustanovení zvláštních právních předpisů⁷⁾ tím nejsou dotčena.“.

12. V § 13 odst. 4 se doplňuje tato věta: „Vlastník jednotky je povinen umožnit instalaci a údržbu zařízení pro měření tepla a vody v jednotce a umožnit odečet naměřených hodnot.“.

13. V § 13 odstavec 7 zní:

„(7) Vlastníci jednotek ručí za závazky společenství v poměru, který odpovídá velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu.“.

14. V § 15 odst. 2 věte třetí se slovo „správce“ nahrazuje slovy „výbor nebo pověřený vlastník“ a na konci odstavce 2 se doplňují tyto věty: „Není-li výbor nebo pověřený vlastník zvolen, rozhoduje se o výši částek podle odstavce 1 nadpoloviční většinou všech vlastníků jednotek v domě. Ustanovení § 11 odst. 6 platí obdobně.“.

15. V § 15 odst. 4 se text „(§ 10)“ nahrazuje textem „(§ 9)“.

16. § 17 včetně poznámky pod čarou č. 10a) zní:

„§ 17

(1) Vzájemná práva a povinnosti při výstavbě domu s jednotkami podle § 2 písm. h) si stavebníci vymezí smlouvou o výstavbě, která musí mít písemnou formu.

(2) Je-li součástí smlouvy o výstavbě i převod spoluvlastnických podílů k pozemku v souladu s § 21 odst. 3, nabývají stavebníci spoluvlastnická práva k pozemku na základě této smlouvy o výstavbě podle zvláštního právního předpisu.^{10a)}

(3) Smlouvou o výstavbě si vymezí stavebníci vzájemná práva a povinnosti i při výstavbě jednotek formou střešní nástavby, půdní vestavby, přístavby nebo při stavebních úpravách, jimiž vzniknou nové jednotky nebo jimiž se mění velikost jednotky a rozsah jejího příslušenství na úkor společných částí domu.

(4) Smlouvu o výstavbě podle odstavce 3 uzavírají stavebníci, kterými jsou vlastníci jednotek v domě a stavebník (stavebníci) nové jednotky (jednotek).

(5) Jsou-li stavebníky vlastníci budovy, ve které dosud nejsou vymezeny jednotky, a stavebník (stavebníci) nové jednotky (jednotek), je obsahem smlouvy o výstavbě i vymezení jednotek v dosavadní budově podle § 4 odst. 1, včetně stanovení velikosti spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech budovy podle § 4 odst. 2 písm. d). Ustanovení § 18 odst. 1 písm. c) tím není dotčeno.

(6) Vznikem vlastnictví rozestavěné jednotky se mění vlastnictví dosavadního vlastníka budovy na vlastnictví jednotek v domě. Smlouva o výstavbě je povinnou přílohou k návrhu na vklad rozestavěné jednotky do katastru nemovitostí. Vlastnické právo k jednotkám v domě se zapíše do katastru nemovitostí záznamem na základě smlouvy o výstavbě. Jako vlastníci jednotky se do katastru nemovitostí zapíše stavebník uvedený ve smlouvě o výstavbě (§ 18 odst. 1), pokud není prokázáno jinak.

(7) Nejde-li o vznik vlastnictví k jednotkám podle odstavce 6, platí pro vznik vlastnictví k dosavadním jednotkám v domě ustanovení § 7; povinnou přílohou k návrhu na povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí na základě smlouvy o převodu první jednotky v domě je v tomto případě smlouva o výstavbě podle § 18 odst. 5.

17. § 18 zní:

„§ 18

(1) Smlouva o výstavbě musí obsahovat zejména

- a) název katastrálního území, parcelní číslo pozemku, na kterém bude stavba prováděna, podle údajů katastru nemovitostí³⁾ a úpravu práv k němu,
- b) číslo jednotky včetně jejího pojmenování a umístění v domě, určení rozsahu podlahové plochy jednotky, jejího příslušenství a vybavení a určení, který ze stavebníků bude vlastníkem příslušné jednotky,
- c) určení společných částí domu, které budou společné vlastníkům všech jednotek, a určení společných částí domu, které budou společné vlastníkům jen některých jednotek,
- d) stanovení spoluvlastnického podílu na společných částech domu, přičemž velikost spoluvlastnického podílu se řídí vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotek k celkové ploše všech jednotek v domě (§ 8 odst. 2),
- e) způsob správy domu a pozemku, zejména určení, které záležitosti budou vyhrazeny společnému rozhodování, kdo spoluvlastníky domu zastupuje navenek, jakým způsobem se zástupce ustanovuje a na jakou dobu,
- f) způsob financování stavebních nákladů, výše a splatnost příspěvků, popřípadě rozsah a způsob ocenění vlastní práce stavebníků,
- g) pravidla pro přispívání spoluvlastníků domu na náklady spojené se správou, údržbou a opravami společných částí domu jako celku po dokončení výstavby.

(2) Ke smlouvě o výstavbě se dále připojí půdorys všech podlaží, popřípadě jejich schémata, určující polohu jednotek a společných částí domu, s údaji o podlahových plochách jednotek a společných částech domu. Po právní moci stavebního povolení se připojí projektová dokumentace, zejména označení jednotlivých podlaží domu s vyznačením jednotlivých jednotek a jejich čísel.

(3) Smlouva o výstavbě je přílohou žádosti o vydání stavebního povolení.

(4) Pokud se stavebník budovy, jejíž výstavba již byla na základě stavebního povolení zahájena, dodatečně rozhodne výstavbu budovy dokončit za účasti budoucích vlastníků jednotek, uzavře s těmito budoucími vlastníky jednotek smlouvu o výstavbě a tuto dodatečně uzavřenou smlouvu o výstavbě přiloží k návrhu na kolaudaci stavby.

(5) Je-li smlouva o výstavbě uzavírána v době, kdy dům s jednotkami je již rozestavěn [§ 2 písm. e)

^{10a)} § 133 odst. 2 občanského zákoníku.“

a f)], musí této smlouvě předcházet převod vlastnictví k rozestavěným jednotkám.

(6) V případech uvedených v odstavcích 4 a 5 platí ustanovení § 5 odst. 2 obdobně.

(7) Nejde-li o stavební změny podle § 17 odst. 3, jsou stavebníci do okamžiku vzniku vlastnictví jednotek (§ 17 odst. 6) spoluvlastníky rozestavěného domu s jednotkami v takovém rozsahu, v jakém budou spoluvlastnické podíly budoucích vlastníků jednotek na společných částech domu, určených podle § 18 odst. 1 písm. d).“.

18. § 20 zní:

„§ 20

(1) S převodem nebo přechodem vlastnictví k jednotce přechází spoluvlastnictví společných částí domu, popřípadě další práva a povinnosti spojené s vlastnictvím jednotky a se spoluvlastnictvím společných částí domu.

(2) Je-li vlastník jednotky podílovým spoluvlastníkem pozemku, lze vlastnictví k jednotce převést pouze současně s převodem spoluvlastnického podílu na pozemku. Přechod vlastnictví k jednotce je podmíněn přechodem spoluvlastnického podílu na pozemku.

(3) Práva a závazky dosavadního vlastníka budovy, popřípadě vlastníků jednotek v domě, týkající se společných částí domu a pozemku, zejména zástavní práva a věcná břemena, přecházejí na nové vlastníky jednotek nabytím vlastnictví k těmto jednotkám.

(4) Vlastník jednotky je povinen oznámit společenství nabytí vlastnictví jednotky.“.

19. V § 21 se na konci odstavce 1 doplňuje tato věta: „Ustanovení předchozí věty platí i pro původního vlastníka budovy a podílového spoluvlastníka pozemku.“.

20. V § 21 odst. 4 větě první se za slova „vlastník budovy“ vkládají slova „nebo původní vlastník nepřevedených jednotek v domě“.

21. V § 21 se doplňují odstavce 5 až 7, které včetně poznámky pod čarou č. 10b) znějí:

„(5) Nedojde-li mezi vlastníkem jednotky a vlastníkem pozemku ke sjednání písemné smlouvy o úpravě práv k pozemku do 31. prosince 2000, vzniká dnem 1. ledna 2001 ve prospěch vlastníka jednotky věcné břemeno^{10b)} k zastavěnému pozemku, a to za náhradu. Obsahem věcného břemene je právo vlastníka jednotky spoluožívat zastavěný pozemek, a to v rozsahu odpovídajícímu velikosti spoluvlastnického podílu na společných částech domu. Dojde-li k převodu nebo přechodu vlastnictví jednotky, stává se oprávněným z věcného břemene nabyvatel jednotky.

(6) Předmětem věcného břemene podle od-

stavce 5 je také nádvoří, je-li ze všech stran bytovým domem ohraničeno a není-li zastavěno stavbou jiného vlastníka.

(7) Bytové družstvo, které se stalo vlastníkem pozemku podle § 879c zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 103/2000 Sb., převede spoluvlastnický podíl k tomuto pozemku na nabyvatele jednotky bezplatně.

^{10b)} § 151n a násl. občanského zákoníku.“.

22. V § 24 odstavec 4 zní:

„(4) Je-li v budově ve vlastnictví, popřípadě ve spoluvlastnictví družstva nebytový prostor vzniklý na základě rozhodnutí o změně užívání stavby⁷⁾ ze společných prostorů budovy, převede družstvo na základě smlouvy tento nebytový prostor při převodu jednotek podle odstavců 1 a 2 do podílového spoluvlastnictví vlastníků jednotek bezplatně. Velikost spoluvlastnického podílu se řídí vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotek k celkové podlahové ploše všech jednotek v domě, přičemž se nepřihlíží k podlahové ploše nebytového prostoru uvedeného ve větě první. Obdobně, jak je uvedeno v předcházejících dvou větách, se postupuje u nebytových prostorů, u nichž se na financování podíleli členskými podíly pouze nájemci jednotek v budově, popřípadě domě, nebo jejich právní předchůdci. Ustanovení odstavce 1 platí i pro tyto převody vlastnictví nebytových prostorů.“.

23. V § 24 odst. 5 větě první se za slova „odstavce 6“ vkládají slova „a závazek nabyvatele a družstva vzájemně vypořádat závazky nabyvatele ve vztahu k družstvu“.

24. V § 24 odst. 7 se text „(§ 10)“ nahrazuje textem „(§ 9 až 11)“.

25. V § 24 odstavec 9 zní:

„(9) Převodem jednotky podle odstavců 1 až 8 zaniká členství nabyvatele v družstvu bez práva na vrácení členského podílu připadajícího na jednotku, případně základního členského vkladu, pokud byl zdrojem financování domu s převáděnými jednotkami. Členství v družstvu však nezaniká, jestliže majetková účast člena v družstvu i po převodu jednotky dosahuje alespoň výše základního členského vkladu.“.

26. V § 26 odst. 4 se věta druhá nahrazuje větou „Zástavní právo vázne na jednotkách, popřípadě na jiné nemovitosti ve vlastnictví družstva, kterých se úvěry týkají.“.

27. V § 27 odst. 3 větě druhé se za slovo „prospěch“ vkládá slovo „dosavadního“ a za větu druhou se vkládají věty, které znějí: „Toto věcné břemeno přechází ve stejném rozsahu na jeho právního nástupce. Obdobně věcné břemeno ve stejném rozsahu a s právem přechodu na každého dalšího právního nástupce

vzniká ve prospěch nájemce bytu v případě ukončení jeho členství v družstvu.“

28. V § 29 odst. 3 větě první se za slovem „družstvo“ tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „přičemž se vychází z toho, že toto vypořádání je vzájemné; pokud nedojde k jiné dohodě, vypořádává se v penězích.“

29. V § 29 odst. 3 větě poslední se slova „k vyčlenění a“ nahrazují slovem „ke“.

30. V § 29 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí, pokud nedojde ke vzniku nového družstva do 1. července 2000.“

31. V § 30 se vkládají nové odstavce 1 a 2, které znějí:

„(1) S vlastnickým právem k jednotce je nerozlučně spjata spoluvlastnictví společných částí domu a spoluvlastnictví nebo jiné právo k pozemku.

(2) Vznikne-li věcné právo k jednotce, vznikne současně i na spoluvlastnictví společných částí domu.“

Dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 3 a 4.

32. V § 31 odstavec 3 zní:

„(3) Nebude-li splněna povinnost stanovená v odstavci 2, může se vlastník obrátit na soud s návrhem, aby nahradil chybějící projev vůle.“

33. Za část osmou se vkládá nová část devátá, která včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 29) až 33) zní:

„ČÁST DEVÁTÁ

Převody skupinových rodinných domů z vlastnictví bytových družstev

§ 33a

(1) Ustanovení § 23 odst. 1, § 24 odst. 1, 5, 6, 7, 9 a 10 a § 25 platí i pro převody rodinných domů,²⁹⁾ jejich příslušenství, garáží a základního technického vybavení, které jsou ve vlastnictví družstva a byly vystavěny družstvy po 1. lednu 1969 na základě výjimek z předpisů o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní bytové výstavbě,³⁰⁾ na jejichž výstavbu byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc příslušející družstevní bytové výstavbě. Podmínkou je, že tyto rodinné domy byly převedeny z vlastnictví družstev do vlastnictví členů družstev – fyzických osob, jejichž nájemní vztah k bytu v rodinném domě a ke garáži vznikl po splacení členského podílu družstvu těmito členy nebo jejich právními předchůdci. Ustanovení § 26 odst. 1 až 4 pak platí v případě, že nedojde k převodu

všech rodinných domů, kterých se týká úvěr poskytnutý bankou.

(2) Spolu s rodinným domem se převádí z vlastnictví družstva i spoluvlastnický podíl na společném příslušenství rodinných domů a jejich základního technického vybavení, které je ve vlastnictví družstva. Ve velikost spoluvlastnického podílu na tomto příslušenství a základním technickém vybavení se stanoví podle počtu rodinných domů se společným příslušenstvím, popřípadě napojených na společné základní technické vybavení.

(3) Dojde-li k převodu rodinného domu a jeho příslušenství, garáže a jejich základního technického vybavení a spoluvlastnického podílu na společném příslušenství rodinných domů nebo jejich technickém vybavení podle odstavců 1 a 2, ustanovení zvláštních právních předpisů²⁵⁾ o povinnosti družstva vrátit státní příspěvky se nepoužijí. Ustanovení § 26 odst. 5 a 6 platí obdobně.

(4) Dojde-li k převodu rodinného domu a jeho příslušenství, popřípadě spoluvlastnického podílu na něm, a nejedná se o převod podle odstavců 1 a 2, je družstvo povinno vrátit příspěvky státu poskytnuté na výstavbu rodinných domů a jejich příslušenství, s výjimkou částek státních příspěvků poskytnutých podle zvláštních předpisů³¹⁾ na úhradu nákladů vyvolaných mimořádnými zakládacími podmínkami, výstavbou proluk, jiného zařízení vyvolaného obecnou potřebou apod. a nákladů základního technického vybavení, které je ve vlastnictví družstva. Částka příspěvků, které je družstvo povinno vrátit, se snižuje o 1 % ročně počínaje rokem kolaudace stavby.

(5) Právníké osoby, popřípadě jejich právní nástupci, které uzavřely se svými pracovníky smlouvy o poskytnutí stabilizačního příspěvku na úhradu ceny rodinného domu podle dosavadních předpisů,³²⁾ vrácení příspěvku nevyžadují, i když před uplynutím smluvené doby došlo k porušení podmínek, za kterých byl příspěvek poskytnut. To platí i pro okresní úřady, které uzavřely s fyzickými osobami smlouvy o poskytnutí příspěvku na úhradu ceny rodinného domu při jeho převodu z vlastnictví družstva do vlastnictví fyzické osoby podle dosavadních předpisů.³³⁾

§ 33b

Zánik vlastnictví bytového družstva

Přestane-li být bytové družstvo vlastníkem budovy, na jejíž výstavbu byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc podle zvláštních právních předpisů¹⁸⁾ jinak než jejím zničením, je toto družstvo povinno vrátit státní příspěvky, které byly na výstavbu budovy poskytnuty podle zvláštních právních předpisů.¹⁸⁾ Ustanovení předchozí věty platí i v případě zániku věcného břemene zřízeného podle zvláštního právního předpisu.²⁷⁾ Ustanovení § 26 odst. 5 a 6 platí obdobně.

²⁹⁾ § 3 písm. c) vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

³⁰⁾ § 10 odst. 2 vyhlášky č. 137/1968 Sb., o finanční, úvěrové a jiné finanční pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě, ve znění vyhlášky č. 14/1969 Sb.

³¹⁾ § 3 vyhlášky č. 137/1968 Sb.

³²⁾ § 3 vyhlášky č. 121/1980 Sb., o finanční pomoci při převodu skupinových rodinných domků z družstevního do osobního vlastnictví.

³³⁾ § 4 vyhlášky č. 121/1980 Sb.“.

Dosavadní části devátá až jedenáctá se označují jako části desátá až dvanáctá.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Nebyla-li uzavřena smlouva podle § 23 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů do dne účinnosti tohoto zákona, lze právo na uzavření smlouvy podle § 23 odst. 2 a 3 zákona o vlastnictví bytů uplatnit do deseti let ode dne účinnosti tohoto zákona. Ustanovení § 100 odst. 1 občanského zákoníku se nepoužije. Oprávněným z výzvy je i právní nástupce fyzické osoby uvedené v § 23 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů, pokud splňuje podmínky zákona na uzavření smlouvy o převodu jednotky.

2. V domech s nejméně 5 jednotkami, z nichž alespoň 3 jsou ve vlastnictví tří různých vlastníků, kteří je nabyli do vlastnictví přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto data jim byly doručeny listiny s doložkou o povolení vkladu do katastru nemovitostí nebo jiné listiny, kterou příslušný státní orgán osvědčuje vlastnické vztahy k jednotce, vzniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona společenství podle tohoto zákona. První shromáždění se musí konat do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Pokud byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podán návrh na vklad smlouvy o výstavbě do katastru nemovitostí podle úpravy platné před účinností zákona, řídí se tato smlouva o výstavbě, jejíž vklad byl povolen, úpravou platnou před účinností tohoto zákona.

4. Pokud ve smlouvě o výstavbě uzavřené podle úpravy platné před účinností tohoto zákona byla velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu dohodnuta jinak, než stanoví § 8 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů, jsou stavebníci povinni při podání návrhu na zápis vlastnického práva k jednotkám přizpůsobit velikost spoluvlastnických podílů tomuto ustanovení.

5. Pokud smlouva o výstavbě jednotek nástavbou, vestavbou nebo přístavbou, popřípadě stavebními úpravami, jimiž se mění velikost jednotky a rozsah jejího příslušenství, byla uzavřena podle ustanovení § 17 až 19 zákona o vlastnictví bytů platných přede dnem

nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje se za smlouvu o výstavbě podle § 17 odst. 3 tohoto zákona.

6. Došlo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona k nabytí spoluvlastnického podílu k nebytovému prostoru podle § 24 odst. 4 zákona o vlastnictví bytů platného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou vlastníci jednotek povinni uspořádat spoluvlastnické vztahy k tomuto nebytovému prostoru v souladu s úpravou platnou podle zákona o vlastnictví bytů, ve znění platném do 30. června 2001.

7. Nebyly-li uspokojeny nároky na vypořádací podíl podle § 24 odst. 10 zákona o vlastnictví bytů, ve znění platném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, uspokojí se podle § 24 odst. 10.

Čl. III

Předseda vlády České republiky se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), jak vyplývá z pozdějších zákonů a nálezů Ústavního soudu č. 280/1996 Sb.

ČÁST DRUHÁ

Změna katastrálního zákona

Čl. IV

V § 27 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., se písmeno k) zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. V

V § 4 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb. a nálezů Ústavního soudu č. 3/2000 Sb., se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno zd), které včetně poznámky pod čarou č. 60) zní:

„zd) příjmy nabyvatele bytu, garáže a ateliéru, popřípadě spoluvlastnického podílu na nebytovém

prostoru, přijaté v souvislosti se vzájemným vy-
pořádáním prostředků podle § 24 odst. 7 a 8 zá-
kona o vlastnictví bytů.

⁶⁰⁾ Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlast-
nické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům
a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon
o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o soudních poplatcích

Čl. VI

V zákoně č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích,
ve znění zákona č. 271/1992 Sb., zákona č. 273/1994
Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb.,
zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona
č. 209/1997 Sb. a zákona č. 227/1997 Sb., se v § 11
odst. 2 písm. m) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje
se písmeno n), které včetně poznámky pod čarou
č. 3a) zní:

„n) společenství vlastníků jednotek^{3a)} v řízení o návrhu
na zápis do obchodního rejstříku.

^{3a)} Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlast-
nické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům
a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon
o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST PÁTÁ

Změna občanského zákoníku

Čl. VII

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění
zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 146/1971 Sb., zákona
č. 131/1982 Sb., zákona č. 94/1988 Sb., zákona č. 188/
/1988 Sb., zákona č. 87/1990 Sb., zákona č. 105/1990
Sb., zákona č. 116/1990 Sb., zákona č. 87/1991 Sb.,
zákona č. 509/1991 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona
č. 267/1994 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 118/
/1995 Sb., zákona č. 89/1996 Sb., zákona č. 94/1996 Sb.,
zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona
č. 165/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb. a zákona č. 27/
/2000 Sb., se mění takto:

V části deváté se doplňuje hlava osmá, která zní:

„Hlava osmá

Přechodná ustanovení k úpravám účinným od 1. července 2000

(zákon č. 103/2000 Sb.)

§ 879c

(1) Právo trvalého užívání pozemku podle § 70

zákona č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, zastavě-
ného budovou nebo stavbou ve vlastnictví osoby, v jejíž
prospěch bylo právo trvalého užívání zřízeno, a po-
zemku na něj navazujícího, jestliže takový pozemek
souvisí s provozem této budovy nebo stavby, které trvá
ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se mění uply-
nutím jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona
na vlastnictví právnické osoby, v jejíž prospěch bylo
toto právo zřízeno.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje obdobně
i na právo výpůjčky nebo nájmu, kterými bylo nahra-
zeno právo trvalého užívání pozemku, pokud bylo zří-
zeno ve prospěch bytového družstva nebo ve prospěch
toho, komu byl převeden byt nebo nebytový prostor
do vlastnictví podle § 23 zákona o vlastnictví bytů.

(3) Bylo-li právo trvalého užívání zřízeno k jed-
nomu pozemku společně více osobám, stávají se podle
odstavce 1 tyto osoby spoluvlastníky se stejnými podí-
ly.

(4) Pokud právnická osoba, v jejíž prospěch bylo
toto právo zřízeno, nepožádá stát o změnu tohoto
práva na vlastnictví ve lhůtě jednoho roku ode dne
účinnosti tohoto zákona, ke změně práva podle od-
stavce 1 nebo 2 na vlastnictví nedojde a právo trvalého
užívání zaniká uplynutím lhůty jednoho roku ode dne
účinnosti tohoto zákona.“

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Čl. VIII

Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani daro-
vací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona
č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/
/1994 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb.,
zákona č. 113/1994 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona
č. 96/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 203/
/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 169/1998
Sb., zákona č. 95/1999 Sb. a zákona č. 27/2000 Sb., se
mění takto:

1. V § 10 se na konci písmene e) tečka nahrazuje
čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) cena sjednaná, jde-li o převod nemovitosti z vlast-
nictví obce.“

2. V § 20 odst. 6 písmeno g) zní:

„g) bezúplatné převody bytů a nebytových prostorů
z vlastnictví bytových družstev do vlastnictví
členů – fyzických osob, jde-li o bezúplatné pře-
vody uvedené v ustanovení § 24 odst. 1 až 4 zá-
kona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé
spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlast-
nické vztahy k bytům a nebytovým prostorům

a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů,“.

3. V § 20 odst. 6 písmeno h) zní:

„h) převody rodinných domků a garáží a bytů z majetku družstev do vlastnictví členů těchto družstev – fyzických osob, jejichž nájemní vztah k rodinnému domku, garáži nebo bytu vznikl po splacení členského podílu (dalšího členského vkladu) těmito členy nebo jejich právními předchůdci,“.

4. V § 20 odst. 6 se tečka za písmenem i) nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) převody bytů a garáží z vlastnictví právnické osoby, vzniklé za účelem, aby se stala vlastníkem budovy, do vlastnictví fyzických osob – nájemců převáděných bytů a garáží, kteří jsou členy nebo společníky této právnické osoby, pokud se fyzické osoby nebo jejich právní předchůdci podíleli svými peněžními prostředky a jinými penězi ocenitelnými hodnotami na pořízení budovy.“.

5. V § 20 odstavec 7 včetně poznámek pod čarou č. 12d), 12e) a 12f) zní:

„(7) Od daně z převodu nemovitostí je osvobozen první úplatný převod nebo přechod vlastnictví

a) ke stavbě, která je novou stavbou, na níž bylo vydáno pravomocné kolaudační rozhodnutí, nebo je dokončenou novou stavbou nebo rozestavěnou

novou stavbou a stavba nebyla dosud užívána, s výjimkou zkušebního provozu,^{12d)}

b) k bytu v nové stavbě a k bytu, který vznikl změnou dokončené stavby^{12e)} a byt nebyl dosud užíván, jde-li o převod bytu podle zvláštního právního předpisu,^{12f)}

jestliže převodcem je fyzická či právnická osoba a převod stavby je prováděn v souvislosti s jejich podnikatelskou činností, kterou je výstavba nebo prodej staveb a bytů, nebo jejich předmětem činnosti je výstavba nebo prodej staveb a bytů, anebo je-li převodcem obec.

^{12d)} § 84 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

^{12e)} § 139b odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

^{12f)} Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.